

1 นโยบายและภาพรวมการประกอบธุรกิจ

1.1 เป้าหมายในการดำเนินงานของบริษัท

บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) (บริษัท) เคยประกอบธุรกิจสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟแห่งแรกของประเทศไทย ภายใต้ชื่อ “สถานีโทรทัศน์ไอทีวี (ITV)” (สถานี) โดยบริษัทได้รับสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ (สัญญาเข้าร่วมงานฯ) ลักษณะ สร้าง-โอน-ดำเนินงาน จากสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.) เป็นระยะเวลา 30 ปี สิ้นสุดวันที่ 3 กรกฎาคม 2568 โดยบริษัทจะต้องจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนแก่ สปน. ในอัตราที่ระบุไว้ในสัญญาเข้าร่วมงานฯ เป็นร้อยละของรายได้ทั้งหมดของบริษัทหรือเป็นจำนวนเงินขั้นต่ำทั้งสิ้น 25,200 ล้านบาท ตลอดอายุอนุญาตให้ดำเนินการ

1.2 การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการที่สำคัญ

บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) (บริษัท) เดิมชื่อ บริษัทสยามอินโฟเทคเนมท์ จำกัด ก่อตั้งเมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2538 ด้วยทุนจดทะเบียน 250 ล้านบาท และเพิ่มทุนเป็น 1,000 ล้านบาทในปีเดียวกัน โดยกลุ่มบริษัทสยามทีวีแอนด์คอมมิวนิเคชั่นส์ จำกัด นำโดยธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งได้รับอนุมัติจาก สปน. ให้เป็นผู้ดำเนินงานสถานีโทรทัศน์ภายใต้สัญญาเข้าร่วมงานฯ และดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ (UHF – Ultra High Frequency) (สัญญาเข้าร่วมงานฯ) เป็นระยะเวลา 30 ปี เริ่มออกอากาศอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2539 ในปี 2541 ได้เปลี่ยนชื่อบริษัทเป็น บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) บริษัทมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการที่สำคัญเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจและการบริหารงาน ในระยะที่ผ่านมา ดังนี้

- ปี 2538 กลุ่มบริษัท สยามทีวีแอนด์คอมมิวนิเคชั่นส์ จำกัด นำโดยธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ได้รับอนุมัติให้เป็นผู้ดำเนินงานโครงการโทรทัศน์ช่องใหม่ระบบยูเอชเอฟจาก สปน. โดยได้ก่อตั้งบริษัท สยามอินโฟเทคเนมท์ จำกัด เพื่อลงนามในสัญญาเข้าร่วมงานฯ เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2538
- ปี 2539 บริษัทได้ดำเนินการจัดตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์และได้เริ่มออกอากาศอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2539
- ปี 2540 บริษัทได้ติดตั้งสถานีส่งเพิ่มเติมที่อาคารเนชั่น ถนนบางนา-ตราด และอาคารสินสาทร ซึ่งสามารถครอบคลุมพื้นที่บริการในกรุงเทพฯ และปริมณฑลบางส่วน
- ปี 2541 บริษัทมีสถานีส่งรวมทั้งสิ้น 36 สถานี สามารถให้บริการครอบคลุมพื้นที่บริเวณภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออกและภาคใต้ของประเทศไทยเพียงบางจังหวัดเท่านั้น นอกจากนี้ บริษัทได้แปรสภาพเป็นบริษัทมหาชน ให้เป็นไปตามข้อสัญญาเข้าร่วมงานฯ และได้เปลี่ยนชื่อบริษัทเป็น บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2541
- ปี 2542 บริษัทได้ติดตั้งสถานีส่งบนอาคารใบหยก 2 มีขนาดกำลังส่งออกอากาศสูงสุด 1,000 กิโลวัตต์ สามารถให้บริการในรัศมีประมาณ 100 กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ทั่วกรุงเทพมหานคร ปริมณฑล รวมทั้งจังหวัดในภาคกลาง
- ปี 2543 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบการแก้ไขสัญญาเข้าร่วมงานฯ ในเรื่องข้อจำกัดการโอนหุ้นของบริษัทให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด และข้อบังคับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งคู่สัญญาได้ลงนามแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาเข้าร่วมงานฯ ในเรื่องข้อจำกัดการโอนหุ้นและการขยายเวลาชำระผลตอบแทนงวดแรก เมื่อวันที่ 25 เมษายน 2543 ซึ่งตั้งแต่วันที่บริษัทได้จัดตั้งขึ้นจนถึงวันที่มีการลงนามแก้ไขสัญญาดังกล่าว มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างผู้ถือหุ้นและกรรมการของบริษัทหลายครั้ง

ต่อมาในปลายเดือนมิถุนายน 2543 บริษัทได้ปรับโครงสร้างหนี้และโครงสร้างทุน โดยการเพิ่มทุนของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) และบริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) (ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็น บริษัท อินทัช โฮลดิ้งส์ จำกัด(มหาชน)) (อินทัช) จำนวน 55 ล้านหุ้น ราคาหุ้นละ 10 บาท รวมจำนวน 550 ล้านบาท โดยมีสัดส่วนของทุนที่เพิ่มแต่ละฝ่าย จำนวน 288.71 ล้านบาท และ 261.29 ล้านบาทตามลำดับ รวมเป็นทุนชำระแล้ว 1,550 ล้านบาท และได้มีการลดทุนจดทะเบียนและทุนชำระแล้วลงเหลือ 387.5 ล้านบาท

18 กันยายน 2543 บริษัทได้เพิ่มทุนจดทะเบียนจาก 387.5 ล้านบาท เป็น 4,500 ล้านบาท โดยมีทุนชำระแล้ว 4,250 ล้านบาท และในเดือนพฤศจิกายน 2543 ได้มีการเสนอขายหุ้นเพิ่มทุนให้แก่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) และ อินทัชในราคาหุ้นละ 8.7692 บาท โดยมีสัดส่วนของทุนที่เพิ่มแต่ละฝ่าย จำนวน 464.15 ล้านบาท และ 420.1 ล้านบาทตามลำดับ และต่อมาในเดือนธันวาคม 2543 ได้ขายหุ้นเพิ่มทุนอีกครั้งให้แก่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) และ อินทัชในราคาหุ้นละ 8.7692 บาท โดยมีสัดส่วนของทุนที่เพิ่มแต่ละฝ่าย จำนวน 1,526.73 ล้านบาท และ 976.11 ล้านบาทตามลำดับ รวมเป็นทุนชำระแล้วทั้งสิ้น 4,250 ล้านบาท

1 กันยายน 2543 สถานีฯ ได้ขยายเวลาแพร่ภาพออกอากาศรายการเป็น 24 ชั่วโมง นอกจากนี้ ในปี 2543 บริษัท ได้ติดตั้งสถานีส่งเพื่อเสริมจุดบอดอีก 4 สถานีเพิ่มเติมจากสถานีเครือข่ายหลัก 36 สถานี รวมเป็นสถานีส่งทั้งสิ้น 40 สถานี ครอบคลุมประชากรที่สามารถรับชมได้ประมาณร้อยละ 97 ของประชากรทั้งหมดในประเทศไทย

ปี 2544 13 พฤศจิกายน 2544 อินทัชได้ตกลงซื้อหุ้นสามัญของบริษัทจากธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) จำนวน 106,250,000 หุ้น ในราคาหุ้นละ 10.6573 บาท รวมทั้งได้เสนอซื้อหุ้นสามัญของบริษัทจากผู้ถือหุ้นรายอื่นในราคาเดียวกัน เป็นผลให้ อินทัชเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่สุด ต่อมาที่ประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นครั้งที่ 1/2544 ได้มีมติเปลี่ยนแปลงมูลค่าที่ตราไว้ต่อหุ้นจากเดิม 10 บาทต่อหุ้น เป็น 5 บาทต่อหุ้น ทำให้หุ้นทั้งหมดของบริษัทเพิ่มเป็น 1,200 ล้านหุ้น โดยเป็นหุ้นที่ชำระแล้ว 850 ล้านหุ้น

ปี 2545 27 กุมภาพันธ์ ถึง 1 มีนาคม 2545 บริษัทเสนอขายหุ้นแก่ประชาชนทั่วไป จำนวน 300 ล้านหุ้น ในราคาหุ้นละ 6 บาท และในวันที่ 13 มีนาคม 2545 บริษัทได้เข้าจดทะเบียนเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้วยทุนชำระแล้ว 5,750 ล้านบาท

เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2545 ได้จัดตั้งบริษัทย่อย คือ บริษัท อาร์ตแวย์ มีเดีย จำกัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจให้เข้าอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์ และการถ่ายภาพยนตร์ ผลิตรายการโทรทัศน์ ชื่อ/ขาย ลิขสิทธิ์ภาพยนตร์ และจัดกิจกรรมการตลาดอื่นๆ ด้วยทุนจดทะเบียน 1 ล้านบาท จำนวน 10,000 หุ้น มูลค่าหุ้นละ 100 บาท โดยบริษัทเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่คิดเป็นร้อยละ 99.93 ของผู้ถือหุ้นทั้งหมด

ปี 2546 16 มกราคม 2546 ได้เพิ่มทุนในบริษัท อาร์ตแวย์ มีเดีย จำกัด จาก 1 ล้านบาท เป็น 20 ล้านบาท โดยมีหุ้นทั้งหมด 200,000 หุ้น มูลค่าหุ้นละ 100 บาท และบริษัทยังคงเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 99.99 ของผู้ถือหุ้นทั้งหมด

1 กุมภาพันธ์ 2546 บริษัทได้ดำเนินการย้ายสำนักงานรวมทั้งสตูดิโอ จากอาคารไทยพาณิชย์ ปาร์ค พลาซ่า ไปยังที่ทำการใหม่ ณ อาคารชินวัตรทาวเวอร์ 3 เพื่อเป็นการรองรับการขยายตัวของธุรกิจให้มีพื้นที่สำนักงานและสตูดิโอเพิ่มขึ้น

26 กุมภาพันธ์ 2546 คณะกรรมการบริษัทอนุมัติการออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน 60 ล้านหุ้น มูลค่าหุ้นที่ตราไว้หุ้นละ 5 บาท รวมมูลค่า 300 ล้านบาท เพื่อรองรับการใช้สิทธิตามใบสำคัญแสดงสิทธิที่จัดสรรให้แก่กรรมการและพนักงานของบริษัท (โครงการ ESOP) ทำให้ทุนจดทะเบียนของบริษัทเพิ่มขึ้นจาก 1,200 ล้านหุ้น มูลค่า 6,000 ล้านบาท เป็น 1,260 ล้านหุ้น มูลค่า 6,300 ล้านบาท

16 ธันวาคม 2546 คณะกรรมการบริษัท มีมติอนุมัติให้เพิ่มทุนจดทะเบียนบริษัทเป็น 7,800 ล้านบาท แบ่งออกเป็น 1,560 ล้านหุ้น มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 5 บาท โดยการออกหุ้นสามัญใหม่ จำนวน 300 ล้านหุ้น จัดสรรเป็นการเฉพาะเจาะจงให้กับพันธมิตรร่วมทุน 2 ราย ได้แก่ นายไตรภพ ลิมปพัทธ์ จำนวน 150 ล้านหุ้น และบริษัท กันตนา กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (กันตนา) จำนวน 150 ล้านหุ้น ในราคาหุ้นละ 10 บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 3,000 ล้านบาท อย่างไรก็ตาม แผนการขายหุ้นเพิ่มทุนดังกล่าวจะสำเร็จหรือไม่ ขึ้นอยู่กับผลการเข้ามาตรวจสอบ (Due Diligence) บริษัท

ทั้งนี้ หากกันตนาได้เข้าซื้อหุ้นดังกล่าวแล้ว กันตนา รวมถึงครอบครัวก็เลยจาก ตกลงที่จะไม่ผลิต และ/หรือ ไม่เป็นเจ้าของ และ/หรือ ไม่จัดทำรายการต่างๆ ให้กับสถานีโทรทัศน์ช่องอื่น ยกเว้น รายการเท่าที่มีอยู่เดิมกับ สถานีโทรทัศน์ช่อง 7 และสถานีโทรทัศน์ในต่างประเทศ

ปี 2547

19 มกราคม 2547 การประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นครั้งที่ 1/2547 มีมติอนุมัติตามมติคณะกรรมการบริษัทในการจัดสรรหุ้นสามัญใหม่เป็นการเฉพาะเจาะจงให้กับพันธมิตรร่วมทุนดังกล่าว

30 มกราคม 2547 คณะอนุญาโตตุลาการได้มีคำวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาท ในประเด็นที่ สเปน ไม่ปฏิบัติตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 5 วรรคสี่ จนเป็นเหตุให้บริษัทได้รับผลกระทบและให้ สเปน ชดเชยความเสียหายให้กับบริษัทโดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

- ให้ สเปน. ชดเชยความเสียหายโดยชำระเงินให้แก่บริษัทจำนวน 20 ล้านบาท
- ให้ปรับลดผลประโยชน์ตอบแทนตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 5 วรรคหนึ่งโดยในส่วนจำนวนเงินรับประกันผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำให้ปรับลดจากเดิมลงเหลือปีละ 230 ล้านบาท และปรับลดผลประโยชน์ตอบแทนเหลืออัตราร้อยละ 6.5 ของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายและภาษีใดๆ โดยเปรียบเทียบระหว่างจำนวนเงินที่คำนวณได้ตามอัตราร้อยละ 6.5 ของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายและภาษีใดๆ กับเงินรับประกันผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำ จำนวนใดมากกว่าให้ชำระตามจำนวนที่มากกว่านั้น ทั้งนี้ นับแต่วันที่ 3 กรกฎาคม 2545 เป็นต้นไป
- ให้ สเปน. คืนเงินผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำที่บริษัทได้ชำระ โดยมีเงื่อนไขในระหว่างพิจารณาข้อพิพาทนี้ เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2546 จำนวน 800 ล้านบาท โดยคืนให้แก่บริษัทจำนวน 570 ล้านบาท
- ให้บริษัทสามารถออกอากาศช่วงเวลา Prime Time คือ ช่วงเวลาระหว่าง 19.00 น. ถึง 21.30 น. ได้โดยไม่ต้องถูกจำกัดเฉพาะรายการข่าว สารคดี และสารประโยชน์ แต่บริษัทต้องเสนอรายการข่าว สารคดี และสารประโยชน์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของเวลาออกอากาศทั้งหมด ทั้งนี้ภายใต้ข้อบังคับของกฎระเบียบที่ทางราชการออกใช้บังคับแก่สถานีวิทยุโทรทัศน์โดยทั่วไป

ปี 2548

31 ตุลาคม 2548 จากข้อตกลงในวันที่ 26 พฤศจิกายน 2547 นายไตรภพ ลิมปพัทธ์ และบริษัท กันตนา กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) ไม่สามารถบรรลุข้อตกลงเกี่ยวกับการจัดสรรหุ้นเพิ่มทุนตามที่ได้รับอนุมัติจากที่ประชุมผู้ถือหุ้น เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2547 อย่างไรก็ตามพันธมิตรธุรกิจทั้งสองรายยังคงผลิตรายการโทรทัศน์ให้กับบริษัทต่อไป

22 ธันวาคม 2548 คณะกรรมการบริษัทมีมติอนุมัติให้บริษัทจัดตั้งบริษัทร่วมทุนแห่งใหม่ชื่อ บริษัท มีเดีย คอนเน็กซ์ จำกัด (Media Connex Co., Ltd.) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจให้บริการ สื่อโฆษณา และผลิตเนื้อหา (content) ผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยมีทุนจดทะเบียน 50 ล้านบาท แบ่งเป็น 5,000,000 หุ้น หุ้นละ 10 บาท มีผู้ร่วมทุนได้แก่ บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) บริษัท ซี เอ โมบาย ลิมิเตด (CAM) ประเทศญี่ปุ่น และมิทซุย แอนด์ โค ลิมิเตด (MITSUI) ประเทศญี่ปุ่น โดยมีสัดส่วนการลงทุนร้อยละ 60 ร้อยละ 25 และ ร้อยละ 15

ตามลำดับ และได้จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในเดือนมกราคม 2549 ซึ่งบริษัทร่วมทุนดังกล่าวเป็นการนำทรัพยากรที่มีอยู่ของบริษัทไปขยายต่อธุรกิจ โดยอาศัยผู้ร่วมทุนจากประเทศญี่ปุ่นที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและการให้บริการด้านการตลาดรูปแบบใหม่ๆ ผ่านสื่อโฆษณาทางโทรศัพท์เคลื่อนที่

ปี 2549 23 มกราคม 2549 บริษัทรับทราบการขายหุ้นสามัญของกลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของอินทัช ในฐานะที่อินทัชเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัทซึ่งถือหุ้นอยู่คิดเป็นร้อยละ 52.93 ของทุนชำระแล้วของบริษัท โดยกลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของอินทัช ได้ขายหุ้นอินทัชให้แก่บริษัท ซีตาร์ โฮลดิ้งส์ จำกัด (ซีตาร์) และบริษัท แอสเพน โฮลดิ้งส์ จำกัด (แอสเพน) อย่างไรก็ตาม ซีตาร์ และ แอสเพน ได้รับการผ่อนผันจากสำนักงาน ก.ล.ต. ไม่ต้องทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์ทั้งหมดของกิจการของบริษัทตามที่กำหนดในข้อ 8 ของประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กจ. 53/2545 เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการเข้าถือหลักทรัพย์เพื่อครอบงำกิจการ (Chain Principle) เนื่องจาก คณะอนุกรรมการวินิจฉัยการเข้าถือหลักทรัพย์เพื่อครอบงำกิจการพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ซีตาร์ และ แอสเพน มิได้มีความประสงค์ที่จะได้มาซึ่งทั้งหลักทรัพย์ของบริษัทรวมถึงกรณีที่เป็นทรัพย์สินที่ไม่เป็นสาระสำคัญของอินทัช

9 พฤษภาคม 2549 ศาลปกครองกลางซึ่งเป็นศาลปกครองชั้นต้น ได้มีคำพิพากษาเพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการฉบับลงวันที่ 30 มกราคม 2547 ทั้งฉบับ

7 มิถุนายน 2549 บริษัทได้ยื่นคำอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดขอให้คำตัดสินกรณีข้อพิพาท ในประเด็นที่ สปน. ไม่ปฏิบัติตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 5 วรรคสี่ จนเป็นเหตุให้บริษัทได้รับผลกระทบและให้ สปน.ชดเชยความเสียหายให้กับบริษัท

13 ธันวาคม 2549 ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาเพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการฉบับลงวันที่ 30 มกราคม 2547 ทั้งฉบับ เนื่องจากมีคำวินิจฉัยว่าเงื่อนไขสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 5 วรรคสี่ ไม่ได้ผ่านการนำเสนอคณะรัฐมนตรี จึงไม่มีผลผูกพัน และมีผลให้คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการถูกยกเลิกไป บริษัทจึงต้องกลับไปปฏิบัติตามเงื่อนไขสัญญาเข้าร่วมงานฯ เดิมตามข้อสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 5 วรรคหนึ่ง ในเรื่องการชำระค่าตอบแทนให้ สปน. โดยรับประกันผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำปีละ 1,000 ล้านบาท หรืออัตราร้อยละ 44 ของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายและภาษี แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่าและมีผลให้บริษัทต้องกลับไปปฏิบัติตามข้อ 11 วรรคหนึ่ง ที่กำหนดให้รายการข่าว สารคดี และสารประโยชน์ จะต้องรวมกันไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของเวลาออกอากาศทั้งหมดและระยะเวลาระหว่างเวลา 19.00 - 21.30 น. จะต้องใช้สำหรับรายการข่าว สารคดี และสารประโยชน์เท่านั้น โดยบริษัทได้เริ่มใช้ผังรายการที่เป็นไปตามเงื่อนไขข้อ 11 วรรคหนึ่งแล้ว ตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม 2549 เป็นต้นมา

14 ธันวาคม 2549 สปน.มีหนังสือถึงบริษัทขอให้บริษัทดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ให้บริษัทดำเนินการปรับผังรายการให้เป็นไปตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 11
2. ให้บริษัทชำระเงินส่วนต่างของค่านุญาตให้ดำเนินการขึ้นต่ำตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ สำหรับปีที่ 9 (งวดที่ 7) จำนวน 670 ล้านบาท ปีที่ 10 (งวดที่ 8) จำนวน 770 ล้านบาท และปีที่ 11 (งวดที่ 9) จำนวน 770 ล้านบาท รวมทั้งสิ้นเป็นจำนวนเงิน 2,210 ล้านบาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 15 ต่อปี โดยคำนวณเป็นรายวันตามจำนวนวันที่ชำระล่าช้า
3. ให้บริษัทชำระค่าปรับผังรายการในอัตราร้อยละ 10 ของค่านุญาตให้ดำเนินการที่ สปน.จะได้รับในปีนั้นๆ โดยคิดเป็นรายวัน ตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 11 วรรคสอง จากกรณีที่บริษัทดำเนินการเรื่องผังรายการไม่เป็นไปตามข้อ 11 วรรคหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2547 จนถึงวันที่ 13 ธันวาคม 2549 ซึ่ง สปน. ได้เรียกร้องมาเป็น

จำนวนเงิน 97,760 ล้านบาท (บริษัทได้ดำเนินการปรับผังรายการตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม 2549)

ทั้งนี้ สปน. แจ้งว่าหากบริษัทไม่ชำระเงินจำนวนดังกล่าวภายใน 45 วัน นับตั้งแต่ได้รับหนังสือแจ้ง (วันที่ 15 ธันวาคม 2549) สปน.จะดำเนินการตามข้อกำหนดในสัญญาเข้าร่วมงานฯ และข้อกฎหมายต่อไป

21 ธันวาคม 2549 บริษัทมีหนังสือถึง สปน.โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. บริษัทได้ดำเนินการปรับผังรายการให้เป็นไปตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 11 เรียบร้อยแล้วตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม 2549 เป็นต้นมา
2. บริษัทมิได้ผิดนัดชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการตามที่อ้างถึง เนื่องจากบริษัทได้ชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการรายปีจำนวน 230 ล้านบาท โดยเป็นการปฏิบัติตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ซึ่งคำชี้ขาดดังกล่าวมีผลผูกพันคู่สัญญาเข้าร่วมงานฯ ทั้งสองฝ่ายตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 15 ดังนั้น บริษัทจึงไม่มีภาระดอกเบี้ยของค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างดังกล่าวในช่วงระยะเวลาตั้งแต่อำนาจตุลาการชี้ขาดจนถึงวันที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษา
3. บริษัทไม่เห็นพ้องกับ สปน.กรณีที่ต้องจ่ายค่าปรับจำนวน 97,760 ล้านบาท และการกำหนดให้บริษัทชำระค่าปรับดังกล่าวภายใน 45 วัน ด้วยเหตุผลดังนี้
  - 3.1 บริษัทมิได้ปฏิบัติผิดสัญญาเข้าร่วมงานฯ เนื่องจากบริษัทได้ปฏิบัติตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 15 ซึ่งกำหนดว่า “ให้คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการมีผลผูกพันคู่สัญญาเข้าร่วมงานฯ ทั้งสองฝ่าย” และข้อ 30 วรรคท้ายของข้อบังคับสำนักงานศาลยุติธรรมและมาตรา 70 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ดังนั้น การดำเนินการปรับผังรายการตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2547 จนถึงวันที่ 13 ธันวาคม 2549 จึงเป็นการกระทำโดยชอบตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ และกฎหมายแล้ว
  - 3.2 เพื่อให้สอดคล้องกับกระบวนการนำข้อพิพาทเสนอต่อคณะอนุญาโตตุลาการและให้วินิจฉัยชี้ขาดตามที่กล่าวมาในข้อ 3.1 หากปรากฏว่าบริษัทเป็นฝ่ายผิดสัญญาเข้าร่วมงานฯ สิทธิของ สปน. ในการบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ควรจะเกิดภายหลังจากที่กระบวนการยุติธรรมดำเนินจนถึงที่สุดแล้ว
  - 3.3 ศาลปกครองได้จัดทำเอกสาร “ข่าวศาลปกครอง” ครั้งที่ 78/2549 ฉบับลงวันที่ 13 ธันวาคม 2549 ระบุถึงคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดคดีของบริษัทโดยมีข้อความตอนหนึ่งระบุว่า “กรณีเกี่ยวกับค่าปรับคู่สัญญาเข้าร่วมงานฯ ต้องว่ากล่าวกันเอง หากตกลงไม่ได้ต้องเสนอข้อพิพาทตามวิธีการที่ระบุไว้ในสัญญาเข้าร่วมงานฯ”
  - 3.4 ดอกเบี้ยและค่าปรับจากการดำเนินการปรับผังรายการนั้นยังไม่มีข้อยุติ เนื่องจากไม่ใช่ประเด็นพิพาทที่เข้าสู่การพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด ดังนั้นหากคู่สัญญาเข้าร่วมงานฯ มีข้อขัดแย้งและไม่สามารถทำความเข้าใจความตกลงกันได้ก็จะต้องเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการ โดยเป็นไปตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 15 ซึ่งกำหนดว่า “หากมีข้อพิพาทหรือข้อขัดแย้งใดๆ อันเกี่ยวเนื่องกับสัญญาเข้าร่วมงานฯ ระหว่าง สปน. กับผู้เข้าร่วมงาน (บริษัท) คู่สัญญาเข้าร่วมงานฯ ตกลงแต่งตั้งคณะอนุญาโตตุลาการทำการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทโดยคำตัดสินของคณะอนุญาโตตุลาการเป็นที่สุดท้ายและผูกพันคู่สัญญาเข้าร่วมงานฯ ทั้งสองฝ่าย”

86

บริษัทและที่ปรึกษากฎหมายของบริษัทเห็นว่าการคำนวณค่าปรับจากการปรับผังรายการตามวิธีของสปน. ดังกล่าวข้างต้นไม่ถูกต้องตามเจตนารมณ์ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ ซึ่งหากบริษัทเข้าข่ายจะต้องเสียค่าปรับ การคิดคำนวณค่าปรับควรจะเป็นจำนวนเงินในอัตราไม่เกินกว่า 274,000 บาทต่อวัน มิใช่ 100 ล้านบาทต่อวันตามที่ สปน.กล่าวอ้าง ดังนั้นไม่ว่ากรณีจะเป็นอย่างไร หากจะมีภาระค่าปรับโดยนับตั้งแต่วันที่บริษัท ปฏิบัติตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการจนถึงวันที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำตัดสินตามที่ สปน.กล่าวอ้าง (ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2547 จนถึงวันที่ 13 ธันวาคม 2549) การคิดคำนวณค่าปรับในช่วงเวลาดังกล่าว จึงไม่ควรจะเกินไปกว่าจำนวน 268 ล้านบาท มิใช่ 97,760 ล้านบาท ตามวิธีคำนวณที่ สปน. เรียกร้องให้ ชำระและนำมาใช้เป็นเหตุบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ แต่อย่างใด

สำหรับกรณีที่ สปน. เรียกร้องดอกเบี้ยของค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง บริษัทและที่ปรึกษากฎหมายของบริษัทมีความเห็นว่า ในช่วงระหว่างระยะเวลาที่บริษัทได้ปฏิบัติตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ บริษัทไม่มีหน้าที่ในการต้องชำระ และบริษัทไม่ได้มีมตินัดการชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการแต่อย่างใด เนื่องจากบริษัทได้ชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการรายปีจำนวน 230 ล้านบาท ตามคำชี้ขาดคณะ อนุญาโตตุลาการ ซึ่งผูกพันทั้งสองฝ่ายแล้วตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 15 ในช่วงเวลาที่คำชี้ขาดยังมีผล บังคับใช้อยู่โดยที่บริษัทมิได้มีมตินัดชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการและ/หรือชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการ ให้แก่ สปน. ลำช้า อีกทั้ง สปน.ยังไม่เคยใช้สิทธิเรียกร้องทางศาลในการขอคุ้มครองเพื่อระงับมิให้บริษัท ปฏิบัติตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการในช่วงเวลาดังกล่าวแต่ประการใด ดังนั้นบริษัทจึงไม่มีภาระ ดอกเบี้ยของค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง และ สปน. ไม่มีสิทธิเรียกร้องดอกเบี้ยของค่าอนุญาตให้ ดำเนินการส่วนต่างในระหว่างที่คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการยังคงมีผลผูกพันทางกฎหมายอยู่ อีกทั้ง คำพิพากษาของศาลปกครองกลางที่มีคำสั่งให้เพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการยังไม่มีผลบังคับ เนื่องจากยังอยู่ในระหว่างที่บริษัทยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด และศาลปกครองสูงสุดยังไม่มีคำ พิพากษาในขณะนั้น

20 ธันวาคม 2549 บริษัท มีเดีย คอนเน็ค จำกัด ได้มีการเปลี่ยนแปลงกลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่ จากจำนวน 3 ราย เหลือ 2 ราย ได้แก่ บริษัทและมิตซูบิชิ แอนด์ โค ลิมิเต็ด (MITSUI) ประเทศญี่ปุ่น โดยสัดส่วนการถือหุ้นเป็นร้อยละ 60 และ ร้อยละ 40 ตามลำดับ

ปี 2550

4 มกราคม 2550 บริษัทได้ยื่นข้อพิพาทเรื่องค่าปรับจากการปรับผังรายการและดอกเบี้ยในค่าอนุญาตให้ ดำเนินการส่วนต่างต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการเป็นข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 1/2550 ส่วนเรื่องค่าอนุญาตให้ดำเนินการ ส่วนต่างจำนวน 2,210 ล้านบาทนั้น บริษัทมีความเห็นว่า เพื่อเป็นการประนีประนอมให้การดำเนินการตามสัญญา เข้าร่วมงานฯ เป็นไปโดยราบรื่น และมีให้ สปน. บอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ อันจะมีผลกระทบต่อกิจการของบริษัท บริษัทจึงได้ตัดสินใจเสนอเงื่อนไขขอประนีประนอมโดยเสนอแนวทางการจ่ายเงิน 2,210 ล้านบาท หลายแนวทางโดย ทุกแนวทางมีเงื่อนไขให้ สปน.เข้าร่วมกันยื่นข้อพิพาทต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการ เพื่อให้มีคำวินิจฉัยชี้ขาดกรณีค่าปรับ และดอกเบี้ยค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง ซึ่ง สปน.ได้ปฏิเสธเงื่อนไขการให้สถาบันอนุญาโตตุลาการชี้ขาดหนี้และ ปฏิเสธแนวทางการชำระเงินค่าอนุญาตให้ดำเนินการดังกล่าวทุกแนวทางในการประชุมร่วมกันเมื่อวันที่ 31 มกราคม 2550

2 กุมภาพันธ์ 2550 บริษัทได้มีหนังสือขอความเป็นธรรมต่อ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี โดยเสนอแนวทางการ ประนีประนอมในการแก้ปัญหาข้อพิพาท โดยเสนอให้ สปน.รับชำระเงินค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างจำนวน 2,210 ล้านบาท โดยมีเงื่อนไขขอให้ สปน.ดำเนินการตามกระบวนการอนุญาโตตุลาการ กรณีค่าปรับและดอกเบี้ย ตามข้อสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 15

13 กุมภาพันธ์ 2550 สปน. ได้มีหนังสือปฏิเสธข้อเสนอขอประนีประนอมของบริษัทดังกล่าวอย่างเป็นทางการอีกครั้ง หนึ่ง ดังนั้นนับแต่วันที่ สปน. มีหนังสือปฏิเสธข้อเสนอของบริษัท บริษัทจึงไม่มีภาระผูกพันใดๆ ในข้อเสนอของ

บริษัทที่มีต่อ สปน.อีกต่อไป ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรา 357 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต่อมาศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งให้จำหน่ายคดีหมายเลขดำที่ 640/2550 ลงวันที่ 22 มิถุนายน 2550 โดยศาลปกครองกลางได้วินิจฉัยว่า ประเด็นที่ สปน. อ้างว่าบริษัทยอมรับว่าเป็นหนี้ค่านุญาตให้ดำเนินการชำระอยู่จำนวน 2,210 ล้านบาท พร้อมดอกเบี้ย รั้งฟังไม่ได้ว่าบริษัทยอมรับสภาพหนี้เพราะเป็นข้อเสนอทางเลือกในการแก้ปัญหาหลายแนวทาง ซึ่งยังไม่เป็นที่ยุติ จึงถือเป็นข้อพิพาทที่ต้องนำเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ

20 กุมภาพันธ์ 2550 บริษัทได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลปกครองกลางมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวเป็นกรณีฉุกเฉินใน 2 ประเด็น ดังนี้

1. บริษัทขอให้ศาลปกครองกลางมีคำสั่งระงับการใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ของ สปน. ในกรณีที่บริษัทยังมีได้ชำระค่าปรับจากการปรับผังรายการและดอกเบี้ยในค่าส่วนต่างจำนวนประมาณหนึ่งแสนล้านบาท จนกว่าคณะอนุญาโตตุลาการจะได้มีคำชี้ขาดและข้อพิพาทดังกล่าวถึงที่สุดตามกฎหมาย
2. บริษัทขอให้ศาลปกครองกลางมีคำสั่งกำหนดระยะเวลาเพื่อให้บริษัทชำระค่านุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างจำนวน 2,210 ล้านบาท ให้แก่ สปน.ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ศาลได้มีคำสั่งในเรื่องนี้

21 กุมภาพันธ์ 2550 ศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับคำร้องขอให้ศาลกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวและคำร้องขอไต่สวนฉุกเฉิน โดยมีข้อวินิจฉัยว่าการที่ สปน.จะใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ นั้น หากบริษัทเห็นว่าการบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ไม่ชอบก็ย่อมมีสิทธิเรียกค่าเสียหายจากการบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ดังกล่าวได้ ส่วนกรณีที่ สปน.เรียกให้ผู้ร้อง (บริษัท) ชำระค่าปรับและดอกเบี้ยค่านุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างรวมทั้งขอให้ศาลกำหนดระยะเวลาเพื่อให้บริษัทสามารถชำระค่านุญาตให้ดำเนินการจำนวน 2,210 ล้านบาท ให้แก่ สปน.ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ศาลได้มีคำสั่งนั้น ศาลเห็นว่าเป็นกรณีระหว่างบริษัทและ สปน.ที่จะเจรจาตกลงกัน และหากบริษัทเห็นว่าไม่ต้องการหรือผ่อนผันการชำระหนี้ก็เป็นสิทธิที่ดำเนินการไปตามขั้นตอนของสัญญาเข้าร่วมงานฯ และกระบวนการตามกฎหมายต่อไป จึงไม่มีเหตุอันสมควรที่ศาลจะมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองประโยชน์ของบริษัทขณะดำเนินการ ซึ่งคำสั่งศาลปกครองกลางดังกล่าวให้ถือเป็นที่สุดโดยบริษัทไม่อาจอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวได้

7 มีนาคม 2550 สปน.มีหนังสือบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ และแจ้งให้บริษัทดำเนินการชำระหนี้ และส่งมอบทรัพย์สินที่บริษัทมีไว้ในกิจการดำเนินกิจการตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ คืนให้แก่ สปน.ภายในเวลาที่ สปน.กำหนด ตามมติของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2550 (24.00 น. ของวันที่ 7 มีนาคม 2550) ซึ่งการบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ดังกล่าวเป็นเหตุให้บริษัทจำเป็นต้องหยุดการดำเนินธุรกิจสถานีโทรทัศน์ในระบบยูเอชเอฟนับแต่นั้นมา

28 มีนาคม 2550 บริษัทได้มีหนังสือถึง สปน. โดยได้โต้แย้งว่าการบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ของ สปน. และการเรียกร้องให้บริษัทต้องชำระหนี้จำนวนกว่าแสนล้านบาทให้แก่ สปน. ซึ่ง สปน.นำมาเป็นเหตุบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ นั้นไม่ชอบด้วยกฎหมายและข้อสัญญาเข้าร่วมงานฯ เนื่องจากบริษัทมิได้กระทำการใดๆ ซึ่งเป็นการผิดสัญญาเข้าร่วมงานฯ บริษัทมิได้เห็นด้วยกับการบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ อันเป็นการกระทำอันไม่ชอบดังกล่าว และโดยที่การบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ของ สปน. เป็นการกระทำซึ่งเป็นเหตุให้กิจการของบริษัทได้รับความเสียหาย สปน. จึงต้องรับผิดชอบแก่บริษัทและบริษัทได้สงวนสิทธิในการดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

30 มีนาคม 2550 สปน.ได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางคดีหมายเลขดำที่ 640/2550 เรียกร้องให้บริษัทชำระหนี้ที่กล่าวอ้าง ได้แก่ ค่านุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างจำนวน 2,210 ล้านบาท และค่านุญาตให้ดำเนินการงวดที่ 12 จำนวน 677 ล้านบาท (นับจากวันที่คณะอนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาดจนถึงวันที่ 7 มีนาคม 2550) ค่าดอกเบี้ยร้อยละ 15 ของค่านุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างจำนวน 562 ล้านบาท (นับจากวันที่คณะอนุญาโตตุลาการมีคำ

ชี้ขาด จนถึงวันที่ฟ้องคดีวันที่ 30 มีนาคม 2550) ค่าปรับผังรายการจำนวน 97,760 ล้านบาท และมูลค่าทรัพย์สินส่งมอบไม่ครบจำนวน 656 ล้านบาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของมูลค่าทรัพย์สินที่ส่งมอบไม่ครบนับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเงินเสร็จสิ้น ซึ่งกรณีมูลค่าทรัพย์สินที่ส่งมอบไม่ครบเป็นประเด็นใหม่ที่ สเปน. ไม่เคยเรียกร้องให้บริษัทชำระหนี้มาก่อนรวมเป็นเงินทั้งสิ้น 101,865 ล้านบาท

24 เมษายน 2550 บริษัทยื่นคำร้องต่อศาลปกครองกลางขอให้แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการแทน สเปน. และขอให้ศาลปกครองกลางมีคำสั่งบังคับให้ สเปน. ดำเนินการตามกระบวนการอนุญาโตตุลาการ ตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ

8 พฤษภาคม 2550 บริษัทยื่นคำฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางเป็นคดีหมายเลขดำที่ 910/2550 กรณี สเปน. ไม่นำข้อ 5 วรรคสี่ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบก่อนลงนามสัญญา จนเป็นเหตุให้บริษัทได้รับความเสียหาย โดยเรียกค่าเสียหาย 119,252 ล้านบาท

9 พฤษภาคม 2550 บริษัทยื่นคำเสนอข้อพิพาทต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการเป็นข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550 ให้คณะอนุญาโตตุลาการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดกรณี สเปน. ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ไม่ชอบด้วยกฎหมายและข้อสัญญาเข้าร่วมงานฯ และความไม่ถูกต้องในการเรียกร้องให้บริษัทชำระค่าส่วนต่าง ดอกเบี้ย ค่าปรับมูลค่าทรัพย์สินที่ส่งมอบไม่ครบ และบริษัทขอเรียกค่าเสียหายจาก สเปน. จำนวน 21,814 ล้านบาท พร้อมทั้งขอให้ชดเชยความเสียหายโดยให้บริษัทได้กลับเข้าดำเนินการสถานีโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟต่อไปจนครบอายุตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ

30 พฤษภาคม 2550 คดีหมายเลขดำที่ 910/2550 ซึ่งบริษัทเป็นผู้ฟ้องคดีประเด็นที่ สเปน. ไม่นำข้อ 5 วรรคสี่ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ ศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาเนื่องจากเกินกว่าอายุความ 10 ปี (สัญญาเข้าร่วมงานฯ มีผลผูกพันตั้งแต่ 3 กรกฎาคม 2538)

22 มิถุนายน 2550 ศาลปกครองกลางมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีหมายเลขดำที่ 640/2550 ที่ สเปน. เป็นผู้ฟ้องคดีเรียกร้องให้ บริษัทชำระหนี้ที่กล่าวอ้าง ได้แก่ ค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง ดอกเบี้ยร้อยละ 15 ของค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง ค่าปรับผังรายการ และมูลค่าทรัพย์สินที่ส่งมอบไม่ครบ รวมทั้งสิ้น 101,865 ล้านบาทเพื่อให้คู่สัญญาเข้าร่วมงานฯ ไปดำเนินการทางอนุญาโตตุลาการตามที่กำหนดไว้ในสัญญาเข้าร่วมงานฯ

10 กรกฎาคม 2550 ศาลปกครองกลาง ได้มีคำสั่งแต่งตั้ง นายวิรัช จีระแพทย์ เป็นอนุญาโตตุลาการ แทน สเปน. ในข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 และให้ดำเนินการตามกระบวนการอนุญาโตตุลาการในกรณีข้อพิพาทเรื่องค่าปรับ ค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง และดอกเบี้ย ตามข้อพิพาทหมายเลขที่ 1/2550 ต่อไป

11 กรกฎาคม 2550 บริษัทยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดกรณีศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับฟ้องคดีหมายเลขดำที่ 910/2550 เพราะเหตุขาดอายุความ (คดีหมายเลขดำที่ 910/2550 เป็นคดีที่บริษัทเป็นผู้ฟ้องคดีประเด็นที่ สเปน. ไม่นำข้อ 5 วรรคสี่ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ จนเป็นเหตุให้บริษัทได้รับความเสียหาย)

24 กรกฎาคม 2550 สเปน. ยื่นอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองกลางที่ตัดสินให้จำหน่ายคดีหมายเลขดำที่ 640/2550 ต่อศาลปกครองสูงสุด และยื่นคำร้องขอคุ้มครองชั่วคราวให้หยุดกระบวนการอนุญาโตตุลาการเพื่อรอคำสั่งของศาลปกครองสูงสุด

17 สิงหาคม 2550 สเปน. ยื่นอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองกลางที่ได้มีคำสั่งแต่งตั้ง นายวิรัช จีระแพทย์ เป็นอนุญาโตตุลาการแทน สเปน. ในข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 และอุทธรณ์คัดค้านคำสั่งให้ดำเนินการตามกระบวนการอนุญาโตตุลาการในกรณีข้อพิพาทเรื่องค่าปรับ ค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง และดอกเบี้ย ตามข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 ต่อไป

29 ตุลาคม 2550 บริษัทยื่นคำร้องขอให้ศาลปกครองกลางมีคำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวฉุกเฉิน เพื่อมิให้ร่างพระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย มีผลใช้บังคับก่อนมีคำพิพากษาในคดีของบริษัทเนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ 24 เมษายน 2550 และจะนำเสนอสมานิติบัญญัติแห่งชาติในวันที่ 31 ตุลาคม 2550 โดยบริษัทได้ให้เหตุผลในคำร้องว่า หากร่างพระราชบัญญัตินี้ผ่านการพิจารณาและมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายแล้ว จะมีผลให้คำวินิจฉัยของคณะอนุญาโตตุลาการ หรือคำพิพากษาของศาลปกครองในข้อพิพาท หรือคดีระหว่างบริษัทกับ สปน. ที่เกิดขึ้นหลังจากวันที่ 31 ตุลาคม 2550 ที่เกี่ยวกับข้อเรียกร้องค่าเสียหายข้อหนึ่งของบริษัทซึ่งบริษัทได้เรียกร้องให้ สปน. ชดใช้ค่าเสียหายให้บริษัทโดยการอนุญาตให้บริษัทกลับเข้าดำเนินการสถานีโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ โดยใช้คลื่นความถี่และทรัพย์สินอุปกรณ์เครือข่ายเดิมต่อไปจนครบตามกำหนดระยะเวลาในสัญญาเข้าร่วมงานฯ เดิม ไม่อาจมีผลบังคับได้อีกต่อไป เนื่องจากบรรดาทรัพย์สินต่างๆ รวมถึงสิทธิ หน้าที่ และภาระผูกพันของบริษัทตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ จะตกเป็นของรัฐตามบทเฉพาะกาลมาตรา 56 แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว บริษัทจึงขอให้ศาลปกครองกลางพิจารณาไต่สวนฉุกเฉินและมีคำสั่งให้ระงับหรือห้ามมาตรการหยุดดำเนินการหรือหยุดการเสนอร่างกฎหมายร่างพระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยให้สมานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาโดยเร่งด่วน ตามแต่วิธีการที่ศาลปกครองกลางจะเห็นสมควรจนกว่าคดีจะถึงที่สุดหรือศาลปกครองกลางจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

30 ตุลาคม 2550 ศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับคำร้องขอคุ้มครองฉุกเฉินดังกล่าวของบริษัทโดยให้เหตุผลว่า การพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว เป็นการกระทำในหน้าที่ของสมาชิกสมานิติบัญญัติแห่งชาติซึ่งเป็นการใช้อำนาจทางนิติบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ มิใช่การใช้อำนาจทางปกครอง จึงไม่มีเหตุผลอันควรและเพียงพอที่ศาลจะมีคำสั่งระงับการดำเนินการของสมานิติบัญญัติแห่งชาติได้และปัจจุบันข้อพิพาทนั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ จึงไม่มีเหตุผลสมควรที่ศาลปกครองกลางจะมีคำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองตามที่บริษัทร้องขอมาได้

31 ตุลาคม 2550 ร่างพระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยดังกล่าวได้ผ่านการอนุมัติจากสมานิติบัญญัติแห่งชาติ และอยู่ระหว่างการออกประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้มีผลบังคับใช้ต่อไป

14 พฤศจิกายน 2550 ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งยืนยันตามศาลปกครองกลาง โดยแต่งตั้ง นายวิรัช จีระแพทย์ เป็นอนุญาโตตุลาการ แทน สปน. ในข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 1/2550 ดังนั้นข้อพิพาทเรื่องค่าปรับ ค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง และดอกเบี้ย ตามข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 1/2550 จึงต้องดำเนินการตามกระบวนการอนุญาโตตุลาการต่อไป ส่วนคดีหมายเลขคำที่ 910/2550 ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งเช่นเดียวกับศาลปกครองกลางโดยไม่รับพิจารณาคำอุทธรณ์ในคดีที่บริษัทฟ้องกรณี สปน. ไม่นำข้อ 5 วรรคสี่ เสนอคณะรัฐมนตรีเห็นชอบก่อนลงนามสัญญาเข้าร่วมงานฯ เพราะเหตุขาดอายุความ

19 ธันวาคม 2550 ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งยืนยันตามศาลปกครองกลางโดยมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีหมายเลขคำที่ 640/2550 ซึ่ง สปน. เป็นผู้ฟ้องคดีฟ้องให้บริษัทชำระหนี้ที่กล่าวอ้างจำนวน 101,865 ล้านบาท ดังนั้นข้อพิพาทเรื่องภาระหนี้ อันประกอบด้วย ค่าปรับ ค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง ดอกเบี้ย และมูลค่าทรัพย์สินส่งมอบไม่ครบ และการบอกเลิกไม่ชอบ ตามข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 1/2550 และ ข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 46/2550 จึงต้องดำเนินการตามกระบวนการอนุญาโตตุลาการต่อไป

ปี 2551 15 มกราคม 2551 พระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยได้มีการประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาและมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายแล้ว มีผลให้คำวินิจฉัยของคณะอนุญาโตตุลาการหรือคำพิพากษาของศาลปกครองในข้อพิพาทหรือคดีระหว่างบริษัทกับ สปน. ที่เกิดขึ้นหลังจากวันที่ 15 มกราคม 2551 ที่เกี่ยวกับข้อเรียกร้องค่าเสียหายข้อหนึ่งของบริษัทซึ่งบริษัทได้เรียกร้องให้ สปน. ชดใช้ค่าเสียหายให้บริษัทโดยการ

อนุญาตให้บริษัทกลับเข้าดำเนินการสถานีโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ โดยใช้คลื่นความถี่และทรัพย์สินอุปกรณ์เครือข่ายเดิมต่อไปจนครบตามกำหนดระยะเวลาในสัญญาเข้าร่วมงานฯ เดิม ไม่อาจมีผลบังคับได้อีกต่อไป เนื่องจากบรรดาทรัพย์สินต่างๆ รวมถึงสิทธิ หน้าที่ และภาระผูกพันของบริษัทตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ จะตกเป็นของรัฐตามบทเฉพาะกาลมาตรา 56 แห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว อย่างไรก็ตาม บริษัทยังคงมีคดีความฟ้องร้องกับ สปน.ที่ยังดำเนินต่อไปในกระบวนการยุติธรรม และข้อเรียกร้องค่าเสียหายข้ออื่นๆ ที่เรียกร้องให้ สปน.ชดเชยค่าเสียหายโดยชำระคืนเป็นเงินสดหรือการชดเชยโดยวิธีอื่นให้แก่บริษัทยังคงมีผลทางกฎหมายอยู่ หากคณะอนุตุลาการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดตามที่บริษัทเรียกร้อง

2 เมษายน 2551 คณะกรรมการของบริษัท มีมติ ให้บริษัท มีเดีย คอนเน็คท์ จำกัด ลดทุนจดทะเบียน 3 ใน 4 ของทุนจดทะเบียนทั้งหมด เป็นจำนวนรวมสุทธิ 37.5 ล้านบาท จากทุนจดทะเบียน 50 ล้านบาท (ชำระเต็มมูลค่า) เหลือ 12.50 ล้านบาท โดยเป็นการลดจำนวน หุ้นลงจากเดิม 5,000,000 หุ้น คงเหลือ 1,250,000 หุ้น โดยมีมูลค่าหุ้นละ 10 บาทเท่าเดิม

30 ตุลาคม 2551 สปน.ได้ยื่นคำร้องเลขที่ ค 9/2551 ขอคุ้มครองชั่วคราวต่อศาลปกครองกลาง โดยร้องขอให้ศาลปกครองกลาง มีคำสั่งห้ามไม่ให้บริษัทซึ่งเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าวในปัจจุบัน กระทำนิติกรรมใดๆ เกี่ยวกับที่ดิน ที่อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา และอำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี โฉนดที่ดินที่ 25168 และ 29554 ก่อนข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 46/2550 จะมีคำชี้ขาดและถึงที่สุด และขอให้มีคำสั่งแจ้งไปยังเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา และเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดอุดรธานี ห้ามจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมใดๆ เกี่ยวกับที่ดินดังกล่าวไว้ชั่วคราวก่อนมีคำชี้ขาดข้อพิพาท โดยกล่าวอ้างสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 1.1 วรรคสอง ที่กำหนดเงื่อนไขไว้ว่า “ที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ในการดำเนินการ และทรัพย์สินอื่นใดที่ผู้เข้าร่วมงานได้ดำเนินการจัดหาหรือได้มาหรือมีไว้เพื่อดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ ตามสัญญานี้ ไม่ว่าก่อนหรือหลังวันลงนามในสัญญาให้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของ สปน. นับแต่วันที่ได้ติดตั้งอุปกรณ์เสร็จเรียบร้อยและใช้งานได้ หรือได้จัดหาโอกาสแรก แต่ไม่ช้ากว่าวันเริ่มดำเนินการ ทั้งนี้ สปน.ตกลงให้ผู้เข้าร่วมงานมีสิทธิและหน้าที่ในการครอบครองและใช้สอยทรัพย์สินดังกล่าวในการดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ภายใต้เงื่อนไขของสัญญานี้”

3 กันยายน 2551 คณะกรรมการของบริษัท มีมติให้ เลิกกิจการบริษัท มีเดีย คอนเน็คท์ จำกัด

25 พฤศจิกายน 2551 บริษัทได้คัดค้านคำร้องคำร้องหมายเลข ค 9/2551 ดังกล่าวโดยให้ข้อเท็จจริงว่า สปน.เป็นฝ่ายบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ก่อนครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญา โดยที่บริษัทมิได้ปฏิบัติผิดสัญญาการบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ของผู้ร้อง เป็นการบอกเลิกสัญญาโดยมีเจตนาที่จะเข้ายึดและครอบครองการดำเนินการสถานีโทรทัศน์แทนบริษัทเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ เจตนาของผู้ร้องไม่สุจริต เป็นการบอกเลิกสัญญาที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงถือได้ว่า สปน.เป็นฝ่ายปฏิบัติผิดสัญญาก่อน ผลของการบอกเลิกสัญญาโดยไม่ชอบยอมทำให้คู่สัญญากลับคืนสู่ฐานะเดิม ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 391 ย่อมถือเสมือนว่าคู่สัญญามีได้ทำสัญญากันมาตั้งแต่แรก สปน.ไม่อาจกล่าวอ้าง หรืออาศัยเอาข้อกำหนด ข้อตกลง รายละเอียดในสัญญาเข้าร่วมงานฯ ที่ สปน.เป็นฝ่ายบอกเลิกสัญญา มาเรียกร้องให้ผู้คัดค้านปฏิบัติตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ได้อีกต่อไป อีกทั้งสัญญาเข้าร่วมงานฯ ก็มีได้มีชื่อยกเว้นไว้ในกรณีที่เมื่อสัญญาเลิกกันแล้วไม่ให้นำกลับคืนสู่ฐานะเดิม ดังนั้น สปน.จึงไม่อาจกล่าวอ้างสัญญาที่เลิกกันแล้วมาเรียกร้องให้อีกฝ่ายหนึ่งปฏิบัติตามได้

25 ธันวาคม 2551 ศาลปกครองกลาง ได้มีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราว ห้ามบริษัทกระทำนิติกรรมใด ๆ เกี่ยวกับที่ดิน อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา และอำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี บริษัทได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งคุ้มครองชั่วคราวดังกล่าวต่อศาลปกครองสูงสุด

ปี 2552 29 มิถุนายน 2552 ศาลปกครองสูงสุด ยืนตามคำสั่งศาลปกครองกลาง โดยตามที่ให้มีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราว ห้ามบริษัทกระทำการนิติกรรมใดๆ เกี่ยวกับที่ดิน อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา และอำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี

4 มิถุนายน 2552 ตลท.ได้ถอนชื่อหลักทรัพย์ของบริษัทออกจากกระดานซื้อขายและย้ายหลักทรัพย์ไปยังกลุ่ม NPG (Non-Performing Group) โดยบริษัทยังคงมีสถานะเป็นบริษัทจดทะเบียนซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของ ตลท.ทุกประการ เนื่องจากตามที่ปรากฏในงบการเงินไตรมาส 1 สิ้นสุดวันที่ 31 มีนาคม 2552 ที่ผ่านการสอบทานโดยผู้สอบบัญชี ปรากฏว่าส่วนของผู้ถือหุ้นมีค่าน้อยกว่าศูนย์และมีผลขาดทุนสุทธิจากการดำเนินงานติดต่อกัน 2 ปี

ปี 2553 10 มิถุนายน 2553 บริษัททวงเงินประกันค่าป่วยการอนุญาโตตุลาการ(เงินประกันฯ) จำนวน 5,412,839.79 บาท ตามทุนทรัพย์ที่แต่ละฝ่ายที่เรียกร้องโดยคิดคำนวณจากฐานทุนทรัพย์ ที่บริษัทเรียกร้องจำนวน 21,814,198,932 บาท สำหรับข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 1/2550 ไม่มีทุนทรัพย์ ได้วางเท่ากับขั้นต่ำ อัตราที่กำหนดไว้สำหรับคดีที่ไม่มีทุนทรัพย์ คือ 20,000 บาท ต่อครั้ง โดยขอวาง 5 ครั้ง รวมเป็นเงิน 100,000 บาท โดยในวันที่ 10 มิถุนายน 2553 บริษัทได้วางเงินประกันฯ จำนวนดังกล่าวพร้อมกับข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 46/2550

ปี 2554 9 กันยายน 2554 ศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งคดีหมายเลขคำที่ ค 7/2554 และคดีหมายเลขแดงที่ ค 7/2554 ห้ามมิให้บริษัททำนิติกรรมเกี่ยวกับที่ดินโฉนดเลขที่ 25168 ตำบลบ้านธาตุ อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี และให้มีคำสั่งแจ้งไปยังเจ้าพนักงานที่ดิน จังหวัดอุดรธานี ห้ามจดทะเบียนใดๆ เกี่ยวกับที่ดินแปลงดังกล่าวไว้เป็นการชั่วคราว จนกว่าคณะอนุญาโตตุลาการจะมีคำสั่งชี้ขาดในข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 46/2550

24 พฤศจิกายน 2554 บริษัทได้เร่งรัดกระบวนการพิจารณาคดีต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการ โดยขอคัดค้านการที่สถาบันอนุญาโตตุลาการจะอนุญาตการขอขยายระยะเวลาวางเงินประกันฯ ออกไป เนื่องจากเห็นว่า สเปน.มีเจตนาประวิงเวลา โดยขอขยายระยะเวลาวางเงินประกันฯ มาแล้วมากถึง 23 ครั้ง เป็นเวลายาวนานถึงสองปีเศษ จึงไม่มีเหตุผลสมควรที่จะอนุญาตให้ขยายเวลาออกไปอีก

2 ธันวาคม 2554 สเปน. ได้ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาวางเงินประกันฯ (ครั้งที่ 24) โดยอ้างถึงหนังสือขอขยายเวลาวางเงินประกันฯ (ครั้งที่ 23) ที่ นร.1306/7334 ลงวันที่ 22 กันยายน 2554 ซึ่ง สเปน.ได้ขอขยายระยะเวลาวางเงินประกันฯ ออกไป อีก 60 วัน นับจากวันที่ 28 กันยายน 2554 แต่มีได้รับทราบหนังสือแจ้งคำสั่งอนุญาตจากสถาบันอนุญาโตตุลาการและได้รับแจ้งจากการประสานงานกับพนักงานอัยการเจ้าของคดีแล้วได้รับแจ้งว่าไม่ทราบคำสั่งอนุญาตดังกล่าว ประกอบกับ สเปน.ได้ประสานเป็นการภายในกับองค์กรกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยซึ่งมีหน้าที่ตามพ.ร.บ.ทีวีสาธารณะฯ ในการสนับสนุนค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับข้อพิพาทคดีพิพาทระหว่างบริษัทและ สเปน.ได้รับแจ้งว่า ขณะนี้สถานีโทรทัศน์ทีวีไทยอยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการเตรียมงบประมาณเพื่อวางเป็นเงินประกันฯ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินกระบวนการพิจารณาในชั้นอนุญาโตตุลาการ เนื่องจากเป็นเงินจำนวนมาก จึงขอขยายระยะเวลาวางเงินประกันฯ ดังกล่าวออกไปอีก 60 วันนับแต่วันที่ครบกำหนด

21 ธันวาคม 2554 สถาบันอนุญาโตตุลาการนัดหมายคู่พิพาทมาเจรจาไกล่เกลี่ยทำความเข้าใจความตกลงกัน โดยมีมติที่เสนอให้ทั้งสองฝ่ายพิจารณา คือ การชะลอการดำเนินข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 1/2550 ออกไปก่อนเพื่อรอผลของข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 46/2550 เนื่องจากเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกันกับ ข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 46/2550 และข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 46/2550 มีเนื้อหาครอบคลุมประเด็นการตีความคำปรับในข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 1/2550 ด้วย อีกทั้งการรวมคดีทั้งสองเป็นไปได้อย่าง โดยยังคงมีข้อโต้แย้งเรื่องอัตราการวางเงินประกันฯ อีกทั้งทั้งสองฝ่ายไม่ประสงค์ขอถอนคำเสนอข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 1/2550 นอกจากนี้ เพื่อให้ข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 46/2550 ดำเนินกระบวนการต่อไปได้ จึงเสนอให้ทั้งสองฝ่ายไปพิจารณาการวางเงินประกันฯ ในข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 46/2550 ฝ่ายละ 10 ล้านบาท อนึ่ง บริษัทได้วางเงินประกันฯ ในคดีข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 46/2550 ไปแล้วเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2553 จำนวน 5,412,839.79 บาท (คำนวณตามทุนทรัพย์ที่แต่ละฝ่ายที่

เรียกร้องโดยคิดคำนวณจากฐานทุนทรัพย์ที่บริษัทเรียกร้องจำนวน 21,814,198,932 บาท) ยังคงเหลืออีก 4,587,160.21 บาท

21 ธันวาคม 2554 บริษัทยื่นคำอุทธรณ์ ในคดีหมายเลขแดงที่ ค 7/2554 ต่อศาลปกครองสูงสุด กรณีศาลปกครองกลางมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวห้ามมิให้บริษัททำนิติกรรมเกี่ยวกับโฉนดที่ดินเลขที่ 25168 ตำบลบ้านธาตุ อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี จนกว่าคณะอนุญาโตตุลาการจะมีคำสั่งชี้ขาดในข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550

30 ธันวาคม 2554 สเปน.มีหนังสือขอชะลอการดำเนินข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 ออกไปก่อนเพื่อรอผลข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550 ตามที่สถาบันอนุญาโตตุลาการเสนอมา

ปี 2555

17 มกราคม 2555 บริษัทได้มีหนังสือขอชะลอการดำเนินข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 เพื่อรอผลของข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550 ตามที่สถาบันอนุญาโตตุลาการ เสนอมา ต่อมาสถาบันอนุญาโตตุลาการได้มีคำสั่งให้ชะลอการดำเนินข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 ตามที่บริษัทและ สเปน.เสนอไป และในวันเดียวกัน สเปน.ได้วางเงินประกันฯ ของข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 จำนวน 100,000 บาท และเงินประกันฯ ของข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550 จำนวน 10,000,000 บาท พร้อมทั้งวางเงินค่าใช้จ่ายของทั้งสองคดี คดีละ 15,000 บาท

20 มกราคม 2555 บริษัทได้วางเงินประกันฯ ของข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550 เพิ่มอีก 4,587,160.21 บาท รวมเป็น 10,000,000 บาท ตามที่สถาบันอนุญาโตตุลาการแจ้งมา

13 กันยายน 2555 สถาบันอนุญาโตตุลาการได้มีหนังสือถึงบริษัทและสเปน.เพื่อแจ้งประวัติของอนุญาโตตุลาการ ทั้ง สองฝ่าย โดยแจ้งว่าหากบริษัท หรือ สเปน. ประสงค์จะคัดค้านคุณสมบัติของอนุญาโตตุลาการอีกฝ่ายหนึ่งให้ยื่นคำคัดค้านเป็นหนังสือแสดงเหตุแห่งการคัดค้านมายังสถาบันอนุญาโตตุลาการภายในเวลาที่กำหนด ต่อมาเมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2555 บริษัท ได้ดำเนินการยื่นคำร้องแจ้งความประสงค์ไม่คัดค้านคุณสมบัติของอนุญาโตตุลาการฝ่ายสเปน. ต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการ สถาบันอนุญาโตตุลาการจึงดำเนินการแจ้งต่ออนุญาโตตุลาการทั้งสองฝ่ายรับทราบ และดำเนินการกระบวนการพิจารณาต่อไป

ปี 2556

27 พฤษภาคม 2556 คณะอนุญาโตตุลาการทั้งสองฝ่ายได้ร่วมกันคัดเลือกรายชื่อบุคคลที่ประสงค์จะแต่งตั้งเป็นประธานอนุญาโตตุลาการ โดยวิธีการที่สถาบันอนุญาโตตุลาการกำหนดให้มีความพึงพอใจตรงกันสูงสุด ให้แต่งตั้งนายเสมอ อินทรศักดิ์ ซึ่งสถาบันอนุญาโตตุลาการได้ทาบทาม และนายเสมอ อินทรศักดิ์ ได้ตอบรับเป็นประธานอนุญาโตตุลาการแล้ว พร้อมแนบประวัติอนุญาโตตุลาการสำหรับการขึ้นทะเบียนให้ทั้งสองฝ่ายทราบ หากฝ่ายใดมีข้อคัดค้าน ขอให้ยื่นหนังสือแสดงเหตุแห่งการคัดค้านภายใน 15 วัน

12 มิถุนายน 2556 อัยการผู้รับมอบอำนาจฝ่าย สเปน. ขอขยายเวลาการพิจารณาว่าจะคัดค้านประธานคณะอนุญาโตตุลาการหรือไม่ และสถาบันอนุญาโตตุลาการให้ขยายระยะเวลาออกไป 15 วัน

28 มิถุนายน 2556 อัยการผู้รับมอบอำนาจฝ่าย สเปน. แถลงว่า สเปน.ไม่มีข้อคัดค้านประธานคณะอนุญาโตตุลาการแต่ประการใด แต่ขอสงวนสิทธิการคัดค้านไว้ในภายหลัง หากตรวจสอบพบเหตุอันทำให้สามารถคัดค้านประธานอนุญาโตตุลาการได้

19 สิงหาคม 2556 อัยการผู้รับมอบอำนาจฝ่าย สเปน. ยื่นคำร้องต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการว่า มีข้อมูลและข้อเท็จจริงตามแบบประวัติยังไม่แจ้งชัดเพียงพอ และประสงค์ขอทราบข้อเท็จจริงของประธานอนุญาโตตุลาการเพิ่มเติม **86**

20 กันยายน 2556 นายเสมอ อินทรศักดิ์ ประธานคณะอนุญาโตตุลาการ ได้ชี้แจงรายละเอียดเพิ่มเติมตามที่ย้ายการผู้รับมอบอำนาจฝ่าย สปน. สอบถาม โดยสรุป ประธานอนุญาโตตุลาการ คู่สมรส และบุตร ไม่เคยถือหุ้นและหรือเกี่ยวข้องกับบริษัทผู้เรียกร้องกรณีใด ๆ มาก่อนทั้งสิ้น

8 ตุลาคม 2556 นางสาวมานิดา ชินเมอร์แมน อนุญาโตตุลาการฝ่ายบริษัทผู้เรียกร้อง ได้ชี้แจงข้อมูลและข้อเท็จจริงเพิ่มเติมตามที่ย้ายการผู้รับมอบอำนาจฝ่าย สปน. ขอให้ชี้แจงเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาใหม่ว่า จะคัดค้านอนุญาโตตุลาการฝ่ายบริษัทหรือไม่

16 ตุลาคม 2556 บริษัท ได้รับรองความเป็นธรรมในการเร่งรัดการดำเนินกระบวนการพิจารณาข้อพิพาทที่ 46/2550 ต่ออัยการสูงสุด เนื่องจากข้อพิพาท ได้ยื่นคำเสนอข้อพิพาทตั้งแต่ปี 2550 トラไปถึงปัจจุบัน รวมเป็นระยะเวลามากกว่า 6 ปี แต่ข้อพิพาทยังไม่สามารถเข้าสู่กระบวนการพิจารณาข้อพิพาทแห่งคดีได้ จึงขอให้พนักงานอัยการผู้รับมอบอำนาจฝ่าย สปน. ดำเนินกระบวนการพิจารณาไปในทางที่ถูกต้องเป็นธรรม เพื่อให้การพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดสามารถเริ่มต้นและเสร็จสิ้นตามที่กฎหมายกำหนดต่อไป

28 ธันวาคม 2556 สำนักกระงับข้อพิพาทฯ สถาบันอนุญาโตตุลาการ ได้ส่งหนังสือแจ้งว่า เมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2556 สปน. ได้มีหนังสือขอคัดค้านประธานอนุญาโตตุลาการและอนุญาโตตุลาการฝ่ายบริษัท ในการดำเนินการกระบวนการทางอนุญาโตตุลาการในชั้นนี้ และขอให้มีการตั้งอนุญาโตตุลาการแทนตามขั้นตอนและกระบวนการทางกฎหมายต่อไป

ปี 2556

14 มกราคม 2557 บริษัทได้รับหนังสือแจ้งจากสำนักกระงับข้อพิพาทฯ สถาบันอนุญาโตตุลาการ ว่า เมื่อวันที่ 6 มกราคม 2557 ประธานอนุญาโตตุลาการและอนุญาโตตุลาการฝ่ายบริษัท ได้มีหนังสือขอลาออก จากการเป็นอนุญาโตตุลาการ ในข้อพิพาท ระหว่าง บริษัทและสปน.

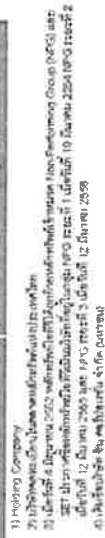
22 มกราคม 2557 บริษัทได้รับหนังสือแจ้งจากสำนักกระงับข้อพิพาทฯ สถาบันอนุญาโตตุลาการ ว่า เมื่อวันที่ 15 มกราคม 2557 อนุญาโตตุลาการฝ่ายบริษัท ได้มีหนังสือขอลาออก จากการเป็นอนุญาโตตุลาการ ในข้อพิพาท ระหว่าง บริษัทและสปน. และสำนักกระงับข้อพิพาทฯ สถาบันอนุญาโตตุลาการ ได้มีคำสั่งให้บริษัทดำเนินการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนใหม่แทนอนุญาโตตุลาการคนเดิมที่ถอนตัว ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือฉบับนี้ (ครบกำหนดในวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2557)

แม้ว่ากระบวนการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการ และคัดเลือกประธานอนุญาโตตุลาการ ที่ผ่านมามีอุปสรรคอันเกิดจากคู่ความในข้อพิพาทดังกล่าว บริษัทพร้อมที่จะให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการ เพื่อเริ่มต้นกระบวนการพิจารณาข้อพิพาทสืบพยานข้อเท็จจริง และให้มีการวินิจฉัยชี้ขาดจากคณะอนุญาโตตุลาการให้เกิดข้อยุติโดยเร็ว

โดยฝ่ายบริษัทพร้อมที่จะให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ ต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการ เพื่อเริ่มต้นกระบวนการพิจารณาข้อพิพาทสืบพยานข้อเท็จจริงและให้มีการวินิจฉัยชี้ขาดจากคณะอนุญาโตตุลาการให้เกิดข้อยุติ

โครงการสร้างการถือน้ำดื่มกลุ่มอินทรี ณ วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2557

บริษัท อินทัช โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน) (I.21.4)

1.4 ความสัมพันธ์กับกลุ่มธุรกิจของผู้ถือหุ้นใหญ่

-ไม่มี-

2. ลักษณะการประกอบธุรกิจ

โครงสร้างรายได้

	พ.ศ. 2554	ร้อยละ	พ.ศ. 2555	ร้อยละ	พ.ศ. 2556	ร้อยละ
รายได้						
ผลตอบแทนจากเงินลงทุน	31,536	88.0	36,864	99.8	41,183	99.2
ดอกเบี้ยรับ	271	0.8	102	0.2	93	0.2
รายได้อื่น	4,025	11.2	0	0	234	0.6
รวมรายได้	35,832	100.0	36,936	100.0	41,510	100.0

2.1 ลักษณะผลิตภัณฑ์และบริการ

บริษัทเคยประกอบธุรกิจสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟแห่งแรกของประเทศไทย ภายใต้ชื่อ “สถานีโทรทัศน์ไอทีวี (ITV)” (สถานี) โดยบริษัทได้รับสัญญาเข้าร่วมงานฯ ลักษณะ สร้าง-โอน-ดำเนินงาน (สัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ หรือ สัญญาเข้าร่วมงานฯ) จาก สปน.เป็นระยะเวลา 30 ปี สิ้นสุดวันที่ 3 กรกฎาคม 2568 โดยบริษัทจะต้องจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนแก่ สปน. ในอัตราที่ระบุไว้ในสัญญาเข้าร่วมงานฯ เป็นร้อยละของรายได้ทั้งหมดของบริษัทหรือเป็นจำนวนเงินขั้นต่ำทั้งสิ้น 25,200 ล้านบาท ตลอดอายุอนุญาตให้ดำเนินการ

ก่อนวันที่ 8 มีนาคม 2550 บริษัทเป็นผู้ดำเนินการผลิตและจัดหารายการ ขาย และให้เช่าเวลาโฆษณา และแพร่ภาพ ส่งสัญญาณออกอากาศครอบคลุมจำนวนประชากรที่สามารถรับชมได้ประมาณร้อยละ 98 ของประชากรทั้งหมดในประเทศไทย ผ่านสถานีเครือข่ายทั่วประเทศรวม 52 สถานี ด้วยระบบส่งสัญญาณที่มีเทคโนโลยีระบบดิจิทัล ที่ทันสมัยให้ความคมชัดทั้งภาพและเสียง บริษัทมีความโดดเด่นในการเป็นสถานีข่าวชั้นนำของเมืองไทยที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในความน่าเชื่อถือของการนำเสนอข่าวที่ถูกต้อง รวดเร็ว และเจาะลึก นอกจากนี้ บริษัทยังได้นำเสนอรายการละครช่วงเย็นสำหรับเด็กซึ่งประสบความสำเร็จติดต่อกันมาเป็นเวลากว่า 3 ปี ในส่วนของรายการอื่นๆ ด้านสาระความรู้และรายการบันเทิงต่างๆ ของสถานีฯ ก็ยังคงมีความโดดเด่นในด้านเนื้อหาที่มีคุณภาพและรูปแบบของรายการที่นำเสนอและแตกต่างจากรายการบันเทิงของสถานีอื่นๆ ทำให้สถานีฯ ยังคงรักษาอันดับความนิยม (TV Rating) เป็นอันดับ 3 ในปี 2549 โดยมีค่าเฉลี่ยของ Rating ในช่วงไพรม์ไทม์ (18.00-22.30 น.) เท่ากับ 3.16 เพิ่มขึ้นจากปี 2548 ที่ได้ 2.85 โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 11

นับตั้งแต่วันที่ 8 มีนาคม 2550 บริษัทไม่มีรายได้จากการบริการสถานีโทรทัศน์แต่อย่างใด รายได้หลักเกิดจากการนำเงินที่เหลืออยู่ไปฝากสถาบันการเงิน จนกระทั่งเดือนพฤศจิกายน 2551 คณะกรรมการได้จ้างบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมแห่งหนึ่งบริหารและจัดการเงินสดในมือที่มี ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2552 จำนวน 1,028 ล้านบาท เพื่อให้เกิดผลตอบแทนที่ดีกว่าการนำเงินฝากไว้ในธนาคาร

ผลประกอบการ ปี 2556 ตามงบการเงินรวม บริษัทมีผลขาดทุนสุทธิ 423 ล้านบาท โดยขาดทุนลดลงจากปี 2555 ประมาณ 6 ล้านบาท อันเนื่องจากรายได้เพิ่มขึ้น 4 ล้านบาทและค่าใช้จ่ายลดลง 2 ล้านบาท สำหรับสำรองเผื่อค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างยังคงเป็นประเด็นข้อพิพาทที่อยู่ระหว่างการดำเนินกระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการในสถาบันอนุญาโตตุลาการ แต่ตามหลักการบัญชีที่รองรับทั่วไปนั้น บริษัทมีความจำเป็นต้องบันทึกสำรองดอกเบี้ยของค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างปีละ 434 ล้านบาทเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการหลักการบัญชีดังกล่าว ซึ่งผลขาดทุนที่เกิดขึ้นนั้นมาจากการบันทึกสำรองเผื่อค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง เป็นรายจ่ายที่ยังมิได้เกิดขึ้นจริงแต่อย่างใด

นับแต่วันที่คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดมีผลบังคับคือ วันที่ 14 ธันวาคม 2549 เป็นต้นมา สปน.ได้มีหนังสือแจ้งให้บริษัทดำเนินการชำระหนี้ค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างจำนวน 2,210 ล้านบาท ค่าดอกเบี้ยของค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง และค่าปรับจำนวนประมาณ 97,760 ล้านบาท ภายในวันที่ 6 มีนาคม 2550 มิฉะนั้น สปน.จะดำเนินการตามสัญญาและกฎหมาย ซึ่งบริษัทพยายามเจรจากับ สปน.ในเรื่องนี้มาโดยตลอดว่าในส่วนของภาระหนี้ค่าดอกเบี้ยของค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างและ

ค่าปรับจำนวนประมาณ 97,760 ล้านบาท นั้น บริษัทมีความเห็นไม่ตรงกันกับ สปน. ทั้งวิธีการคำนวณและจำนวนภาระหนี้ที่แตกต่างกันอย่างมาก การเรียกร้องหนี้ดังกล่าวไม่เป็นธรรมกับบริษัท เนื่องจากความไม่ชัดเจนของภาระหนี้สินจำนวนมหาศาลดังกล่าวเป็นเหตุให้บริษัทประสบปัญหาในการจัดหาแหล่งเงินทุนใดๆ เพื่อมาให้การสนับสนุนในการดำเนินงานของบริษัทตลอดจนการชำระหนี้ค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง บริษัทได้ขอให้ สปน. พิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหามากมาย แนวทาง รวมทั้งได้ยื่นข้อเสนอขอประนีประนอมโดยเสนอที่จะชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง 2,210 ล้านบาท ส่วนดอกเบี้ยและค่าปรับให้ดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในสัญญาเข้าร่วมงานฯ แต่ก็ได้รับการปฏิเสธ บริษัทจึงได้ทำหนังสือขอความเป็นธรรมจากนายกรัฐมนตรี และนอกจากนี้เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2550 บริษัทยังได้ยื่นคำร้องต่อศาลปกครองกลางเพื่อขอให้ศาลกำหนดมาตรการคุ้มครองชั่วคราวและร้องขอให้ศาลพิจารณาไต่สวนเป็นกรณีฉุกเฉิน เพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งระงับการใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ของ สปน. จนกว่าคณะอนุญาโตตุลาการจะมีคำชี้ขาดในกรณีค่าปรับและดอกเบี้ย แต่ต่อมาเมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2550 ศาลได้พิจารณาแล้วมีคำสั่งยกคำร้องขอคุ้มครองชั่วคราวที่บริษัทได้ยื่นไปข้างต้น

ต่อมาเมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2550 ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี มีมติให้ สปน. บอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ กับบริษัทได้ หากบริษัทไม่สามารถชำระหนี้ค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างและค่าปรับและดอกเบี้ยรวมแสนล้านบาทดังกล่าวได้ ภายในวันที่ 6 มีนาคม 2550

วันที่ 6 มีนาคม 2550 คณะรัฐมนตรีมีมติให้สถานีโทรทัศน์ไอทีวี ยุติการออกอากาศ โดยจะออกอากาศได้ถึงเวลา 24.00 น. ของวันที่ 7 มีนาคม 2550 และ สปน. ได้มีหนังสือลงวันที่ 7 มีนาคม 2550 บอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ และแจ้งให้บริษัทดำเนินการชำระหนี้ และส่งมอบทรัพย์สินที่บริษัทมีไว้ใช้ในการดำเนินกิจการตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ คืนให้ สปน. ภายในเวลาที่ สปน. กำหนด ซึ่งการบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ดังกล่าวเป็นเหตุให้บริษัทจำเป็นต้องหยุดดำเนินธุรกิจสถานีโทรทัศน์ไอทีวีนับแต่นั้นมา

ตั้งแต่วันที่ 8 มีนาคม 2550 เป็นต้นมา สปน. ได้มอบหมายให้กรมประชาสัมพันธ์เข้ายึดครองทรัพย์สินและคลื่นความถี่ยูเอชเอฟซึ่งบริษัทเคยใช้งานอยู่เดิม และเข้าดำเนินการบริหารกิจการสถานีโทรทัศน์ภายใต้ชื่อ “สถานีไอทีวี (TITV)” “ปัจจุบันสถานียังคงดำเนินการไปเป็น “สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย” ภายใต้พระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (พ.ร.บ. ทีวีสาธารณะฯ) มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายแล้วตั้งแต่วันที่ 15 มกราคม 2551 ซึ่งพ.ร.บ. ทีวีสาธารณะฯ ดังกล่าวมีผลให้คณะอนุญาโตตุลาการ และ/หรือ ศาลปกครองกลางไม่อาจวินิจฉัยหรือมีคำพิพากษาให้ สปน. อนุญาตให้บริษัทกลับเข้าดำเนินการสถานีโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ โดยใช้คลื่นความถี่และทรัพย์สินอุปกรณ์เครือข่ายเดิมต่อไปจนครบตามกำหนดระยะเวลาในสัญญาเข้าร่วมงานฯ เดิมได้ เนื่องจากบรรดาทรัพย์สินต่างๆ รวมถึงสิทธิ หน้าที่ และภาระผูกพันของบริษัทตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ จะตกเป็นของรัฐตามบทเฉพาะกาล มาตรา 56 แห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม บริษัทยังคงดำเนินคดีฟ้องร้องกับ สปน. ต่อไปตามกระบวนการยุติธรรม และขอเรียกร้องค่าเสียหายข้ออื่นๆ ที่เรียกร้องให้ สปน. ชดเชยความเสียหายโดยชำระคืนเป็นเงินสด ตลอดจนการชดเชยความเสียหายโดยวิธีอื่นให้แก่บริษัทยังคงมีผลทางกฎหมายอยู่ หากคณะอนุญาโตตุลาการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดตามที่บริษัทเรียกร้อง โดยคดีความระหว่างบริษัทและ สปน. ที่ยังคงดำเนินอยู่ในกระบวนการยุติธรรมมี 2 คดี ได้แก่

1. ข้อพิพาทหมายเลขคดีที่ 1/2550 วันที่ 4 มกราคม 2550 บริษัทเป็นโจทก์ยื่นข้อพิพาทต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการ ขอให้พิจารณาเรื่องค่าปรับจากการปรับผังรายการและดอกเบี้ยจากค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง
2. ข้อพิพาทหมายเลขคดีที่ 46/2550 วันที่ 9 พฤษภาคม 2550 บริษัทเป็นโจทก์ยื่นข้อพิพาทต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการ กรณี สปน. บอกเลิกสัญญาไม่ชอบและเรียกร้องหนี้สินไม่ชอบด้วยกฎหมายและสัญญา รวมทั้งยังเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดจากการกระทำไม่ชอบดังกล่าวจำนวน 21,814 ล้านบาท

ผลจากการที่ สปน. ได้บอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ของบริษัท ทำให้บริษัทจำเป็นต้องหยุดดำเนินกิจการสถานีโทรทัศน์ไอทีวี ตั้งแต่วันที่ 8 มีนาคม 2550 เป็นต้นมา และยังเป็นสาเหตุให้ ดลท. ได้ประกาศให้หุ้นของบริษัทเป็นหลักทรัพย์ที่เข้าข่ายอาจถูกเพิกถอนออกจาก ดลท. พร้อมทั้งขึ้นเครื่องหมาย NC (Non-Compliance) และ SP (Suspension) ห้ามซื้อหรือขายหลักทรัพย์ของบริษัท

จนกว่าบริษัทจะสามารถแก้ไขฟื้นฟูกิจการเพื่อให้เหตุแห่งการเพิกถอนหมดไป และตั้งแต่วันที่ 4 มิถุนายน 2552 ตลท.ได้ถอนชื่อหลักทรัพย์ของบริษัทออกจากกระดานซื้อขายและย้ายหลักทรัพย์ของบริษัทไปยังกลุ่ม NPG (Non-Performing Group) จนกว่าบริษัทจะสามารถแก้ไขผลการดำเนินงานให้หลุดพ้นจากเหตุแห่งการเพิกถอนได้

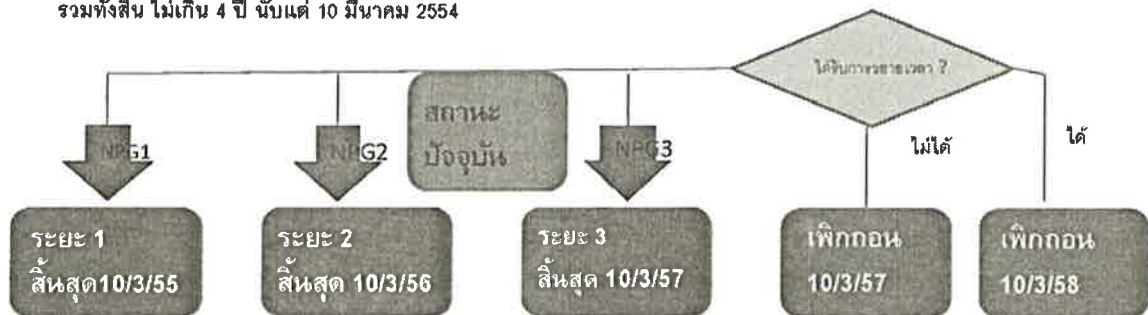
เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2554 ตลท.ได้ประกาศการปรับปรุงแนวทางการดำเนินการกับบริษัทจดทะเบียนที่มีผลการดำเนินงานหรือฐานะการเงินที่เข้าข่ายอาจถูกเพิกถอน ประกาศ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 26 มกราคม 2554 โดยแนวทางดังกล่าวได้กำหนดระยะเวลาให้บริษัทดำเนินการแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอนภายในระยะเวลา 3 ปี (กำหนด 3 ระยะๆ ละ 1 ปี) เริ่มตั้งแต่วันที่ 10 มีนาคม 2554 จนถึงวันที่ 9 มีนาคม 2557 ทั้งนี้บริษัทสามารถยื่นคำขอขยายระยะเวลาฟื้นฟูกิจการได้ 1 ครั้ง ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี (กำหนดระยะเวลาสูงสุดในการฟื้นฟูกิจการไม่เกิน 4 ปี) โดยบริษัทต้องมีคุณสมบัติครบทุกข้อ ดังนี้

1. มีส่วนของผู้ถือหุ้น ไม่ต่ำกว่า 20 ล้านบาท หรือมีกำไรจากการดำเนินธุรกิจหลัก 1 ปี
2. มีธุรกิจหลักดำเนินการอย่างต่อเนื่องชัดเจน
3. มีแนวทางแก้ไขเหตุเพิกถอนชัดเจน
4. คุณสมบัติอื่นๆ ครบถ้วน เช่น ผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจควบคุม ไม่เป็นบุคคลที่มีลักษณะต้องห้าม เป็นต้น

กำหนดเวลาฟื้นฟูกิจการ 3 ปี (จากเดิมไม่มีกำหนดเวลา)

ขอขยายได้ 1 ครั้งไม่เกิน 1 ปี

รวมทั้งสิ้น ไม่เกิน 4 ปี นับแต่ 10 มีนาคม 2554

เมื่อวันที่ 29 มกราคม 2557 ตลท. ได้มีหนังสือ แจ้งมายัง บริษัท ว่า หากครบกำหนด 31 มีนาคม 2557 แล้ว บริษัทไม่สามารถดำเนินการ ให้มีคุณสมบัติพ้นเหตุเพิกถอนตามหลักเกณฑ์ที่ ตลท.กำหนด โดยมีหนังสือชี้แจงและแสดงเหตุผลหรือข้อมูลสนับสนุนที่บริษัทเห็นว่าฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทมีคุณสมบัติครบถ้วนตามเกณฑ์ ตลท.จะเสนอคณะกรรมการ ตลท. เพื่อพิจารณาเพิกถอนหลักทรัพย์ ของบริษัท จากการเป็น หลักทรัพย์ ใน ตลท. ต่อไป

นอกจากนี้ บริษัทยังมีคดีความที่ยังอยู่ในกระบวนการพิจารณาของอนุญาโตตุลาการ และอาจต้องใช้ระยะเวลานานจนกว่ากระบวนการยุติธรรมจะถึงที่สุด และผลของคดีความดังกล่าวอาจส่งผลกระทบเป็นสาระสำคัญต่อสถานะการเงินและการดำเนินธุรกิจต่อไปในระยะยาว รวมถึงสถานะงบการเงินของบริษัท ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2556 บริษัทมีส่วนของผู้ถือหุ้นติดลบอยู่ 4,745 ล้านบาท อีกทั้งมีภาระค่าใช้จ่ายทางบัญชีในการสำรองเผื่อค่าดอกเบี้ยอันอาจเกิดขึ้นในกรณีที่บริษัทแพ้คดีในอัตราร้อยละ 15 ต่อปี ของค่านุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างรวม 2,891 ล้านบาท คิดเป็นจำนวนเงินปีละประมาณ 434 ล้านบาท หรือไตรมาสละประมาณ 109 ล้านบาท ซึ่งตามเงื่อนไขในการดำเนินการแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอน ภายในระยะเวลา 3 ปี ตามเกณฑ์ข้างต้นของ ตลท. บริษัทจะต้องหาธุรกิจใหม่ที่สร้างผลกำไรสะสมได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อย 5,045 ล้านบาท หรือหาวิธีอื่นใดเพื่อทำให้ส่วนของผู้ถือหุ้นในงบแสดงฐานะการเงินเป็นบวกไม่ต่ำกว่า 300 ล้านบาท และนอกจากนั้นบริษัทต้องสามารถทำกำไรจากการดำเนินงานในธุรกิจหลักไม่น้อยกว่า 30 ล้านบาทหรือมีกำไรสุทธิ 466 ล้านบาท ในรอบระยะเวลา 1 ปี (ในกรณีที่ผลกำไรไม่ต่อเนื่อง) จึงจะพ้นจากเหตุแห่งการเพิกถอนหลักทรัพย์

ทั้งนี้ หากบริษัทไม่สามารถดำเนินการแก้ไขให้มีคุณสมบัติตามแนวทางดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนด ตลท. จะเสนอคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ฯ เพื่อพิจารณาอนุมัติการเพิกถอนหลักทรัพย์ต่อไป ซึ่งอาจจะทำให้บริษัทพ้นสภาพจากการเป็นบริษัทจดทะเบียน และหลักทรัพย์ของบริษัทไม่สามารถทำการซื้อขายใน ตลท. ได้อีกต่อไป

สืบเนื่องจากข้อจำกัดหลายประการข้างต้น รวมถึงเงินสดในมือสำหรับใช้ดำเนินกิจการต่อไปมีจำนวนจำกัดโดยที่งบการเงินรวม ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2556 บริษัทมีเงินสดในมือรวมเงินฝากธนาคารหรือเงินลงทุนในตราสารการเงินต่างๆ ที่เทียบเท่าเงินสดทั้งหมดประมาณ 1,144 ล้านบาท ในกรณีที่บริษัทได้ข้อสรุปเกี่ยวกับผลการศึกษาความเป็นไปได้และ/หรือแผนการฟื้นฟูกิจการแล้ว บริษัทจะนำเสนอการเพื่อนำเสนอให้ผู้ถือหุ้นของบริษัทพิจารณาอนุมัติความเป็นไปได้ของแผนและรายงานต่อ ตลท.ต่อไป

2.2 การตลาดและการแข่งขัน

- ไม่มี -

2.3 การจัดหาผลิตภัณฑ์และบริการ

- ไม่มี -

3. ปัจจัยความเสี่ยง

ความเสี่ยงภายหลังจาก สเปน.บอกลีกสัญญาเข้าร่วมงานฯ

3.1 ความเสี่ยงจากคดีฟ้องร้องคดีความระหว่างบริษัทกับ สเปน.

แม้ว่าบริษัทจะได้ปฏิบัติตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการโดยสุจริต เป็นไปตามข้อกำหนดและข้อสัญญาซึ่งถือว่าคำชี้ขาดมีผลผูกพันคู่สัญญาทั้ง 2 ฝ่ายโดยทันที แต่หากบริษัทแพ้ในคดีพิพาทที่มีอยู่กับ สเปน. บริษัทอาจมีภาระหนี้สินที่อาจเกิดขึ้นจากกรณีของค่าตอบแทนส่วนต่างงวด วันที่ 3 กรกฎาคม 2547 จนถึง 7 มีนาคม 2550 จำนวน 2,891 ล้านบาท ดอกเบี้ยของค่าตอบแทนส่วนต่างร้อยละ 15 คำนวณนับตั้งแต่ศาลปกครองสูงสุดมีคำชี้ขาดวันที่ 14 ธันวาคม 2549 จนถึงวันที่ในงบการเงินสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2556 เป็นเงินจำนวน 2,999 ล้านบาท (ซึ่งบริษัทได้ตั้งสำรองภาระหนี้สินอันอาจเกิดจากการแพ้คดีไว้ในบัญชีงบการเงินของบริษัทแล้ว ตั้งแต่งบการเงินงวดไตรมาสที่ 4 ปี 2549 เป็นต้นมา) นอกจากนี้หากคณะอนุญาโตตุลาการมีคำวินิจฉัยให้บริษัทต้องชำระค่าปรับจากการปรับผังรายการในปี 2547 โดยคำนวณจากวันที่ 31 มกราคม 2547 จนถึงวันที่ 14 ธันวาคม 2549 ตามจำนวนที่ สเปน.เรียกร้องซึ่งมีจำนวนสูงมากถึง 97,760 ล้านบาท รวมถึงมูลค่าทรัพย์สินที่ส่งมอบไม่ครบคิดเป็นจำนวนเงิน 656 ล้านบาทและดอกเบี้ยของทรัพย์สินที่ส่งมอบไม่ครบในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของมูลค่าทรัพย์สินที่ส่งมอบไม่ครบนับจากวันที่ สเปน. ยื่นฟ้องบริษัท ซึ่งหากคณะอนุญาโตตุลาการมีคำวินิจฉัยให้บริษัทต้องรับภาระค่าใช้จ่ายตามที่ สเปน.เรียกร้อง และมีจำนวนเงินเกินกว่าเงินสดและทรัพย์สินเทียบเท่าเงินสด จำนวน 1,144 ล้านบาท ที่ปรากฏในงบการเงินเฉพาะกิจการ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2556 ซึ่งอาจทำให้บริษัทประสบปัญหาทางการเงินได้

3.2 ความเสี่ยงตามประกาศของ ตลท. เรื่องการปรับปรุงแนวทางการดำเนินการกับบริษัทจดทะเบียนที่มีผลการดำเนินงานหรือฐานะการเงินที่เข้าข่ายอาจถูกเพิกถอน ฉบับวันที่ 26 มกราคม 2554

จากเหตุการณ์ในวันที่ 7 มีนาคม 2550 เป็นต้นมา เป็นเหตุให้บริษัทจำเป็นต้องหยุดดำเนินธุรกิจสถานีโทรทัศน์ไอทีวี ซึ่งทำให้บริษัทต้องขาดรายได้จากการประกอบธุรกิจสถานีโทรทัศน์ไปและเป็นเหตุให้นับแต่วันที่ 9 มีนาคม 2550 เป็นต้นมา ตลท. ได้ประกาศให้หุ้นของบริษัทเป็นหลักทรัพย์ที่เข้าข่ายอาจถูกเพิกถอนหลักทรัพย์ตามข้อบังคับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เรื่อง การเพิกถอนหลักทรัพย์จดทะเบียน พ.ศ. 2542 พร้อมทั้งขึ้นเครื่องหมาย NC (Non-Compliance) และ SP (Suspension) ห้ามซื้อหรือขายหลักทรัพย์ของบริษัทจนกว่าบริษัทจะสามารถแก้ไขฟื้นฟูกิจการเพื่อให้เหตุแห่งการเพิกถอนหมดไป

เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2552 ตลท. ได้ย้ายหลักทรัพย์ของบริษัทไปอยู่หมวด NPG (Non-performing Group) จนกว่าบริษัทจะสามารถแก้ไขผลการดำเนินงานให้หลุดพ้นจากเหตุแห่งการเพิกถอนได้

เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2554 ตลท.ได้ประกาศการปรับปรุงแนวทางการดำเนินการกับบริษัทจดทะเบียนที่มีการดำเนินงานหรือฐานะการเงินที่เข้าข่ายอาจถูกเพิกถอน ประกาศมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 26 มกราคม 2554 โดยแนวทางดังกล่าวได้กำหนดระยะเวลาให้บริษัทดำเนินการแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอนภายในระยะเวลา 3 ปี (กำหนด 3 ระยะๆ ละ 1 ปี) เริ่มตั้งแต่วันที่ 10 มีนาคม 2554 จนถึงวันที่ 9 มีนาคม 2557 ทั้งนี้ บริษัทสามารถยื่นคำขอขยายระยะเวลาฟื้นฟูกิจการได้ 1 ครั้ง ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี (กำหนดระยะเวลาสูงสุดในการฟื้นฟูกิจการไม่เกิน 4 ปี) โดยบริษัทต้องมีคุณสมบัติครบทุกข้อ ดังนี้

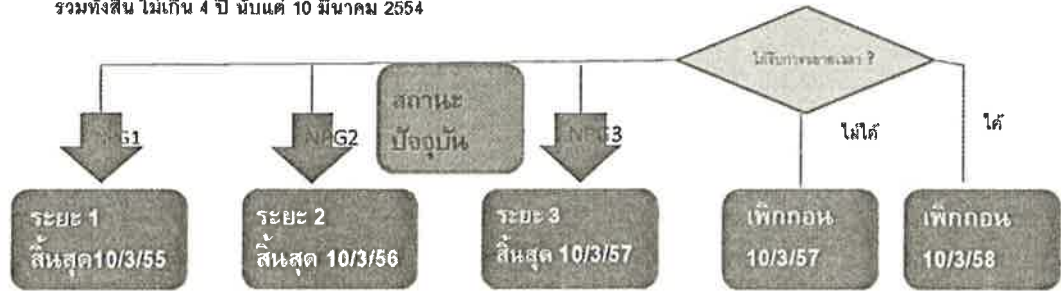
1. มีส่วนของผู้ถือหุ้น ไม่ต่ำกว่า 20 ล้านบาท หรือมีกำไรจากการดำเนินธุรกิจหลัก 1 ปี
2. มีธุรกิจหลักดำเนินการอย่างต่อเนื่องชัดเจน
3. มีแนวทางแก้ไขเหตุเพิกถอนชัดเจน
4. คุณสมบัติอื่นๆ ครบถ้วน เช่น ผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจควบคุม ไม่เป็นบุคคลที่มีลักษณะต้องห้าม เป็นต้น

เมื่อวันที่ 29 มกราคม 2557 ตลท. ได้มีหนังสือ แจ้งมายัง บริษัท ว่า หากครบกำหนด 31 มีนาคม 2557 แล้ว บริษัทไม่สามารถดำเนินการ ให้มีคุณสมบัติพ้นเหตุเพิกถอนตามหลักเกณฑ์ที่ ตลท.กำหนด โดยมีหนังสือชี้แจงและแสดงเหตุผลหรือข้อมูลสนับสนุนที่บริษัทเห็นว่าฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทมีคุณสมบัติครบถ้วนตามเกณฑ์ตลท.จะเสนอคณะกรรมการ ตลท.เพื่อพิจารณาเพิกถอนหลักทรัพย์ของบริษัทจากการเป็นหลักทรัพย์ใน ตลท. ต่อไป

กำหนดเวลาฟื้นฟูกิจการ 3 ปี (จากเดิมไม่มีกำหนดเวลา)

ขอขยายได้ 1 ครั้งไม่เกิน 1 ปี

รวมทั้งสิ้น ไม่เกิน 4 ปี นับแต่ 10 มีนาคม 2554

นอกจากนี้ บริษัทยังมีมติความที่ยังอยู่ในกระบวนการพิจารณาของอนุญาโตตุลาการ และอาจต้องใช้ระยะเวลานานจนกว่ากระบวนการยุติธรรมจะถึงที่สุด และผลของคดีความดังกล่าวอาจส่งผลที่เป็นสาระสำคัญต่อสถานะการเงินและการดำเนินธุรกิจต่อไปในระยะยาว รวมถึงสถานะงบการเงินของบริษัท ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2556 บริษัทมีส่วนของผู้ถือหุ้นติดลบอยู่ 4,745 ล้านบาท อีกทั้งมีการค่าใช้จ่ายทางบัญชีในการสำรองเผื่อค่าดอกเบี้ยอันอาจเกิดขึ้นในกรณีที่บริษัทแพ้คดีในอัตราร้อยละ 15 ต่อปีของค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างรวม 2,891 ล้านบาท คิดเป็นจำนวนเงินปีละประมาณ 434 ล้านบาท หรือไตรมาสละประมาณ 109 ล้านบาท ซึ่งตามเงื่อนไขในการดำเนินการแก้ไขเหตุแห่งการเพิกถอนภายในระยะเวลา 3 ปี ตามเกณฑ์ข้างต้นของ ตลท.บริษัทจะต้องหาธุรกิจใหม่ที่สามารถกำไรสะสมได้เพิ่มขึ้น อย่างน้อย 5,045 ล้านบาท หรือหาวิธีอื่นใดเพื่อให้ส่วนของผู้ถือหุ้นในงบแสดงฐานะการเงินเป็นบวกไม่ต่ำกว่า 300 ล้านบาท และนอกจากนั้นบริษัทต้องสามารถทำกำไรจากการดำเนินงานในธุรกิจหลักไม่น้อยกว่า 30 ล้านบาท หรือมีกำไรสุทธิ 466 ล้านบาท ในรอบระยะเวลา 1 ปี (ในกรณีที่ผลกำไรไม่ต่อเนื่อง) จึงจะพ้นจากเหตุแห่งการเพิกถอนหลักทรัพย์

ทั้งนี้ หากบริษัทไม่สามารถดำเนินการแก้ไขให้มีคุณสมบัติตามแนวทางดังกล่าว ภายในระยะเวลาที่กำหนด ตลท. จะเสนอคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อพิจารณาอนุมัติการเพิกถอนหลักทรัพย์ต่อไป ซึ่งอาจจะทำให้บริษัทพ้นสภาพจากการเป็นบริษัทจดทะเบียน และหลักทรัพย์ของบริษัทไม่สามารถทำการซื้อขายใน ตลท.ได้อีกต่อไป

3.3 ความเสี่ยงด้านการบริหารและการจัดการ

3.3.1 การกำหนดนโยบายการบริหารงานของบริษัทอาจขึ้นกับที่ประชุมผู้ถือหุ้น

เนื่องจากการดำเนินการในบางเรื่องที่สำคัญของบริษัทนั้น คณะกรรมการอาจจะต้องขอมติของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ซึ่งการประชุมผู้ถือหุ้นต้องใช้เวลาดำเนินการที่มีขั้นตอนหลายประการ และมตินั้นอาจขึ้นอยู่กับผู้ถือหุ้นรายใหญ่ คือ บริษัทชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) (ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็น บริษัท อินทัช โฮลดิ้งส์ จำกัด(มหาชน)) (อินทัช) ที่มีสัดส่วนถือหุ้นในบริษัทประมาณร้อยละ 52.92 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายแล้วทั้งหมด แต่ก็ยังไม่สามารถควบคุมมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นได้ทั้งหมด เนื่องจากการลงมติในวาระที่สำคัญบางเรื่อง เช่น แก้ไขข้อบังคับหรือหนังสือบริคณห์สนธิ การเพิ่มทุน ลดทุน เป็นต้น กฎหมายกำหนดให้ต้องได้รับคะแนนเสียง 3 ใน 4 ของจำนวนหุ้นที่เข้าประชุมและมีสิทธิออกเสียง อย่างไรก็ตามเพื่อความโปร่งใสและเป็นธรรมในการบริหารงานและตามมติที่ประชุมสามัญผู้ถือหุ้นประจำปี 2550 เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2550 และ มติที่ประชุมสามัญผู้ถือหุ้นประจำปี 2551 เมื่อวันที่ 10 เมษายน 2551 บริษัทได้เปิดโอกาสให้กับผู้ถือหุ้นรายย่อยได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารกิจการโดยผู้ถือหุ้นรายย่อยได้เสนอรายชื่อและแต่งตั้งตัวแทนผู้ถือหุ้นรายย่อยจำนวน 2 ท่าน เข้ามาเป็นกรรมการบริษัทเพื่อร่วมบริหารงานและตรวจสอบสถานะการดำเนินงานของบริษัทต่อเนื่องมาจนกระทั่งปัจจุบัน

3.3.2. การบริหารทรัพยากรบุคคลสำคัญ

ด้วยสภาวะความไม่แน่นอนในอนาคตของผลผลิตที่มีทุนทรัพย์สูงมากจนอาจเกินกว่าฐานะการเงินของบริษัทอาจทำให้บริษัทมีอุปสรรคในการสรรหาผู้ร่วมทุนหรือบุคลากรที่มีความสามารถและมีความเชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมมาดำเนินงานตามแผนฟื้นฟูกิจการ อันอาจส่งผลกระทบต่อความเป็นสาระสำคัญต่อการบรรลุผลสำเร็จตามแผนการฟื้นฟูกิจการได้ รวมทั้งอาจทำให้ต้นทุนด้านบุคลากรสูงกว่าอัตราทั่วไปของอุตสาหกรรมเพื่อให้บริษัทสามารถรักษาทรัพยากรบุคคลสำคัญไว้ได้

3.4 การลงทุนในธุรกิจใหม่ตามแผนฟื้นฟูกิจการอาจมีข้อจำกัดหลายประการและอาจไม่สามารถสร้างผลกำไรได้ตามที่คาดหวัง

หากบริษัทมีการฟื้นฟูกิจการโดยการนำเงินสดและเงินลงทุนในตราสารหนี้ที่มีอยู่ในงบการเงินรวม ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2556 จำนวน 1,144 ล้านบาท ไปลงทุนต่อในกิจการอื่น บริษัทอาจประสบปัญหาการผันผวนที่มีศักยภาพอาจไม่มั่นใจต่อศักยภาพในการประกอบธุรกิจต่อเนื่องของบริษัท เนื่องจากมีความไม่แน่นอนของผลผลิตในอนาคต จึงอาจทำให้มีข้อจำกัดในการแสวงหาพันธมิตรร่วมลงทุนที่มีคุณภาพ และหากบริษัทมีการประกอบกิจการใหม่ตามแผนฟื้นฟูกิจการและผลกำไรในอนาคตไม่เป็นไปตามที่คาดหวังหรือมีขาดทุนเพิ่มขึ้น บริษัทอาจขาดผู้สนับสนุนเงินทุนหรือเงินกู้ยืมในการดำเนินกิจการต่อไป เนื่องจากผู้สนับสนุนเงินทุนอาจไม่มั่นใจในสถานะการเงินของบริษัท ที่ยังมีหนี้สินที่มีทุนทรัพย์สูงที่รอการตัดสินใจของคณะอนุญาโตตุลาการอยู่และกระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการอาจใช้เวลานาน

นอกจากนี้ หากแพ็คเกจและมีคำตัดสินให้บริษัทมีภาระต้องจ่ายค่าอนุญาโตตุลาการให้ดำเนินการ หรือค่าปรับหรือดอกเบี้ยที่อาจจะเกิดขึ้น ในจำนวนเกินกว่าเงินสดที่มีอยู่ ณ วันที่ทราบผลของคดี บริษัทอาจได้รับผลกระทบทางการเงินอย่างรุนแรงและอาจมีผลต่อการดำรงอยู่ของกิจการในอนาคต

3.5 เงินฝากธนาคารและการลงทุนในตราสารหนี้ประเภทต่างๆ ของบริษัทอาจจะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยและเสถียรภาพความมั่นคงของสถาบันการเงินหรือผู้ออกตราสารหนี้

เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารผลตอบแทนเงินฝากและเพื่อความโปร่งใสในการบริหารเงินฝากของบริษัท เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2551 และ 22 พฤศจิกายน 2553 บริษัทได้แต่งตั้งบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม 2 แห่ง เพื่อดำเนินการบริหารผลตอบแทนของเงินฝากและเงินลงทุนในตราสารหนี้ เพื่อให้บริษัทได้รับผลตอบแทนจากเงินสดคงเหลือในมือภายใต้ข้อจำกัดของระดับความเสี่ยงที่บริษัทกำหนด โดยในงบการเงินรวม ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2556 บริษัทลงทุนผ่านบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม 2 บริษัท เป็นจำนวนเงินประมาณ 1,132 ล้านบาท ทั้งนี้ การลงทุนดังกล่าวอาจได้รับผลกระทบจากความผันผวนของอัตราดอกเบี้ยและเสถียรภาพความมั่นคงของสถาบันการเงินและผู้ออกตราสารหนี้ ดังนั้น บริษัทได้มีการบริหารความเสี่ยงโดยการกำหนดนโยบายการลงทุนในตราสารหนี้ ให้จำกัดอยู่ภายใต้ขอบเขตการลงทุนต่อไปนี้

- 3.5.1 เงินฝากธนาคารพาณิชย์ บัตรเงินฝากที่ออกโดยธนาคารพาณิชย์ บัตรเงินฝากและตั๋วสัญญาใช้เงินที่ออกโดยบริษัทเงินทุน
- 3.5.2 ตั๋วเงินคลัง พันธบัตรรัฐบาล พันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย พันธบัตรกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินและตราสารหนี้ที่ได้รับความคุ้มครองเงินต้นและดอกเบี้ยจากกระทรวงการคลัง
- 3.5.3 ตราสารหนี้ที่ออก รับรอง รับอวัล สลากหลังโดยรัฐวิสาหกิจหรือองค์การมหาชน เงินฝากธนาคารที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นหรือตราสารหนี้ที่ออก รับรอง รับอวัล สลากหลังโดยธนาคารที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น
- 3.5.4 ตราสารหนี้ที่ออก รับรอง รับอวัล สลากหลังโดยธนาคารพาณิชย์หรือบริษัทเงินทุนหรือบริษัทหลักทรัพย์เพื่อธุรกิจหลักทรัพย์
- 3.5.5 ตราสารหนี้ที่ออก รับรอง รับอวัล สลากหลังโดยบริษัทจำกัด ที่มีอัตราความน่าเชื่อถือ (Credit Rating) ตั้งแต่ A ขึ้นไป

4. ทรัพย์สินที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

สินทรัพย์ถาวร

บริษัทมีสินทรัพย์ถาวร ที่ได้มาหลังจากวันที่ 7 มีนาคม 2550 โดย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2556 มีรายละเอียดดังนี้

รายการ	ลักษณะของสิทธิ	ใช้เป็นหลักประกัน การกู้ยืม	มูลค่าตามบัญชี (สุทธิ) (ล้านบาท)
อุปกรณ์สำนักงาน	บริษัทเป็นเจ้าของเป็นทรัพย์สินที่ ได้มาหลังจากวันที่ 7 มีนาคม 2550	ไม่มี	0.186
รวมมูลค่าสินทรัพย์ถาวร			0.186
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม			(0.028)
สำรองค่าเผื่อการด้อยค่าของสินทรัพย์			(0.158)
ราคาตามบัญชีสุทธิ			=

หมายเหตุ : เมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2550 บริษัทได้รับหนังสือแจ้งบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ เป็นผลให้สัญญาเข้าร่วมงานฯ ดังกล่าวสิ้นสุดลง ซึ่งเป็นข้อบ่งชี้ของการด้อยค่าของอุปกรณ์ สินทรัพย์ภายใต้สัญญาอนุญาตให้ดำเนินการ ซึ่งได้รับรู้ผลขาดทุนจากการด้อยค่าของสินทรัพย์ จำนวน 1,901 ล้านบาท และใน วันที่ 15 มกราคม 2551 พ.ร.บ.ที่วี สาธารณะฯ ได้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาโดยมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายตั้งแต่วันที่ 15 มกราคม 2551 เป็นต้นไป ทำให้บรรดาทรัพย์สินต่างๆ รวมถึงสิทธิหน้าที่และภาระผูกพันของบริษัทตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ จะตกเป็นของรัฐตามกฎหมายเฉพาะกาลมาตรา 56 แห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม บริษัทยังคงมีความพึงร้องกับ สปน. ที่ยังดำเนินต่อไปในกระบวนการยุติธรรมและขอเรียกร้องค่าเสียหายข้ออื่น ๆ ที่เรียกร้องให้ สปน. ชดเชยค่าเสียหายโดยชำระคืนเป็นเงินสดให้แก่บริษัท ซึ่งยังคงมีผลทางกฎหมายอยู่หากคณะอนุญาโตตุลาการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดตามที่บริษัทเรียกร้อง

สัญญาการค้าที่มีสาระสำคัญ ดังนี้

1. สัญญาว่าจ้างที่ปรึกษากฎหมาย

ชื่อสัญญา	สัญญาว่าจ้างที่ปรึกษากฎหมาย
คู่สัญญา	บริษัท วีระวงศ์, ชินวัฒน์และเพียงพนอ จำกัด และ บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน)
วันที่ลงนามสัญญา	10 กรกฎาคม 2555
ระยะเวลาสัญญา	10 กรกฎาคม 2555 จนกว่าคดีจะสิ้นสุด
รายละเอียดสัญญา	ให้คำปรึกษา อันเกี่ยวข้องกับข้อพิพาทอนุญาตตุลาการและข้อพิพาทในศาล ทั้งนี้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด
อัตราค่าบริการ	เหมาจ่าย เป็นเงิน 5,000,000 บาท กำหนดจ่ายค่าบริการหลังจากที่ลงนามในสัญญา ในอัตราร้อยละ 30 เป็นเงิน 1,500,000 บาท ส่วนที่เหลือชำระตามความคืบหน้าของคดี

2. สัญญาว่าจ้างที่ปรึกษากฎหมาย

ชื่อสัญญา	สัญญาว่าจ้างที่ปรึกษากฎหมาย
คู่สัญญา	บริษัท สำนักงานกฎหมาย เอ็ม.พี. จำกัด และ บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน)
วันที่ลงนามสัญญา	15 กรกฎาคม 2555
ระยะเวลาสัญญา	15 กรกฎาคม 2555 จนกว่าคดีจะสิ้นสุด
รายละเอียดสัญญา	ให้คำปรึกษา อันเกี่ยวข้องกับข้อพิพาทอนุญาตตุลาการและข้อพิพาทในศาล ทั้งนี้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด
อัตราค่าบริการ	เหมาจ่าย เป็นเงิน 35,000,000 บาท กำหนดจ่ายค่าบริการแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 สำหรับงานคดีในช่วงปี 2555-2556 หรือเมื่อมีคำชี้ขาดอนุญาตตุลาการ รวมไม่เกิน 20 ล้านบาท แบ่งเป็น 2 งวด งวดแรก 9,000,000 งวดที่ 2 จ่ายตามความคืบหน้าของสัญญาตามที่ได้รับความเห็นชอบจากบริษัท ส่วนที่ 2 งานคดีต่อเนื่องภายหลังจากมีคำชี้ขาดอนุญาตตุลาการจนกว่าคดีจะสิ้นสุด

3. สัญญาว่าจ้างที่ปรึกษากฎหมาย

ชื่อสัญญา	สัญญาว่าจ้างที่ปรึกษากฎหมายและดำเนินงานด้านกฎหมาย
คู่สัญญา	คณะบุคคลอุปถัมภ์ และ บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน)
วันที่ลงนามสัญญา	10 พฤศจิกายน 2556
ระยะเวลาสัญญา	1 พฤศจิกายน 2556 ถึง 31 ตุลาคม 2557
รายละเอียดสัญญา	ให้คำปรึกษาและดำเนินงานด้านกฎหมาย อันเกี่ยวข้องกับข้อพิพาท อนุญาโตตุลาการและข้อพิพาทในศาล
อัตราค่าบริการ	เดือนละ 0.30 ล้านบาท สัญญามีกำหนด 1 ปี คู่สัญญามีสิทธิบอกเลิกสัญญา โดยแจ้งล่วงหน้า 7 วัน

4. สัญญาว่าจ้างบริหารจัดการ

ชื่อสัญญา	สัญญาว่าจ้างบริหารจัดการ
คู่สัญญา	บริษัท ชนะสิบทิศ จำกัด และ บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน)
วันที่ลงนามสัญญา	1 กรกฎาคม 2556
ระยะเวลาสัญญา	1 กรกฎาคม 2556 ถึง 30 มิถุนายน 2557
รายละเอียดสัญญา	เพื่อดำเนินการ <ol style="list-style-type: none"> 1. จัดเตรียมแผนฟื้นฟูกิจการ จัดเตรียมสำนวนและหลักฐานประกอบคดีพิพาท 2. บริหารจัดการงานบัญชีและธุรกรรมการเงินต่างๆ 3. บริหารจัดการงานกำกับดูแลกิจการตามหลักเกณฑ์ของ ตลท. และสำนักงาน ก.ล.ด. 4. กำหนด บริหารจัดการ และดำเนินงานธุรกรรมทั่วไปภายในสำนักงาน 5. บริหารจัดการการจัดเก็บเอกสารสำคัญทั้งด้านการเงินและกฎหมาย ตลอดจนดูแลรักษาทรัพย์สินและอุปกรณ์
อัตราค่าบริการ	เดือนละ 0.8 ล้านบาท(ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) คู่สัญญามีสิทธิบอกเลิกสัญญา โดยแจ้งล่วงหน้า 30 วัน

86

5. สัญญาการจัดการกองทุนส่วนบุคคล

ชื่อสัญญา	สัญญาการจัดการกองทุนส่วนบุคคล
คู่สัญญา	บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ทิสโก้ จำกัด และ บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน)
วันที่ลงนามสัญญา	20 พฤศจิกายน 2551
ระยะเวลาสัญญา	20 พฤศจิกายน 2551 ถึง 19 พฤศจิกายน 2552 อายุสัญญา 1 ปี ต่ออายุได้อีกคราวละ 1 ปี โดยอัตโนมัติ โดยมีการต่ออายุสัญญาทุกปี 1 ปี ครั้งล่าสุดต่อสัญญาเมื่อ วันที่ 20 พฤศจิกายน 2556 จนถึงวันที่ 19 พฤศจิกายน 2557
รายละเอียดสัญญา	ดำเนินการบริหารเงินลงทุนในตราสารหนี้ ตามนโยบายการลงทุนของบริษัท
อัตราค่าบริการ	อัตราร้อยละ 0.0675 ต่อปี ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนที่คำนวณได้เป็นรายวัน การชำระค่าธรรมเนียม บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมจะหักจากกองทุนเป็นรายไตรมาส ภายใน 15 หลังจากวันสิ้นไตรมาส คู่สัญญามีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้โดยแจ้งล่วงหน้า 60 วัน

6. สัญญาแต่งตั้งผู้รับฝากทรัพย์สินกองทุนส่วนบุคคล

ชื่อสัญญา	สัญญาแต่งตั้งผู้รับฝากทรัพย์สินกองทุนส่วนบุคคล
คู่สัญญา	ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) และ บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน)
วันที่ลงนามสัญญา	20 พฤศจิกายน 2551
ระยะเวลาสัญญา	20 พฤศจิกายน 2551 ถึง 19 พฤศจิกายน 2552 อายุสัญญา 1 ปี ต่ออายุได้อีกคราวละ 1 ปี โดยอัตโนมัติ โดยมีการต่ออายุสัญญาทุกปี 1 ปี ครั้งล่าสุดต่อสัญญาเมื่อ วันที่ 20 พฤศจิกายน 2556 จนถึงวันที่ 19 พฤศจิกายน 2557
รายละเอียดสัญญา	ดำเนินการรับฝากทรัพย์สิน ที่ได้มาจากการลงทุนในตราสารหนี้
อัตราค่าบริการ	อัตราร้อยละ 0.0125 ต่อปี ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ ณ วันทำการสุดท้ายของสัปดาห์และทุกวันสุดท้ายของเดือน โดยคำนวณเป็นรายสัปดาห์ การชำระค่าธรรมเนียม คู่สัญญามีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้โดยแจ้งล่วงหน้า 60 วัน

7. สัญญาการจัดการกองทุนส่วนบุคคล

ชื่อสัญญา	สัญญาการจัดการกองทุนส่วนบุคคล
คู่สัญญา	บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ไทยพาณิชย์ จำกัด และ บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน)
วันที่ลงนามสัญญา	22 พฤศจิกายน 2553
ระยะเวลาสัญญา	22 พฤศจิกายน 2553 ถึง 21 พฤศจิกายน 2554 อายุสัญญา 1 ปี ต่ออายุได้อีกคราวละ 1 ปี โดยอัตโนมัติ โดยมีการต่ออายุสัญญาทุกปี 1 ปี ครั้งล่าสุดต่อสัญญาเมื่อ วันที่ 21 พฤศจิกายน 2556 จนถึงวันที่ 21 พฤศจิกายน 2557
รายละเอียดสัญญา	ดำเนินการบริหารเงินลงทุนในตราสารหนี้ ตามนโยบายการลงทุนของบริษัท
อัตราค่าบริการ	อัตราร้อยละ 0.0675 ต่อปี ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนที่คำนวณได้เป็นรายวัน การชำระค่าธรรมเนียม บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมจะหักจากกองทุนเป็นรายไตรมาส ภายใน 15 หลังจากวันสิ้นไตรมาส คู่สัญญามีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้โดยแจ้งล่วงหน้า 30 วัน

8. สัญญาแต่งตั้งผู้รับฝากทรัพย์สินกองทุนส่วนบุคคล

ชื่อสัญญา	สัญญาแต่งตั้งผู้รับฝากทรัพย์สินกองทุนส่วนบุคคล
คู่สัญญา	ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด(มหาชน)และ บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน)
วันที่ลงนามสัญญา	22 พฤศจิกายน 2553
ระยะเวลาสัญญา	22 พฤศจิกายน 2553 ถึง 21 พฤศจิกายน 2554 อายุสัญญา 1 ปี ต่ออายุได้อีกคราวละ 1 ปี โดยอัตโนมัติ โดยมีการต่ออายุสัญญาทุกปี 1 ปี ครั้งล่าสุดต่อสัญญาเมื่อ วันที่ 21 พฤศจิกายน 2556 จนถึงวันที่ 21 พฤศจิกายน 2557
รายละเอียดสัญญา	ดำเนินการรับฝากทรัพย์สิน ที่ได้มาจากการลงทุนในตราสารหนี้
อัตราค่าบริการ	อัตราร้อยละ 0.0125 ต่อปี ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ ณ วันทำการสุดท้ายของสัปดาห์และทุกวันสุดท้ายของเดือน โดยคำนวณเป็นรายสัปดาห์ การชำระค่าธรรมเนียม คู่สัญญามีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้โดยแจ้งล่วงหน้า 60 วัน

9. สัญญาเช่าพื้นที่สำนักงาน

เมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2550 บริษัทได้รับหนังสือแจ้งบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ เป็นผลให้สัญญาเข้าร่วมงานฯ ดังกล่าว สิ้นสุดลง ทำให้บริษัทยกเลิกสัญญาเช่าพื้นที่ตั้งสถานีโทรทัศน์และสัญญาการค่าทั้งหมด ตั้งแต่วันที่ 8 มีนาคม 2550 เป็นต้นมา โดยมีสัญญาเช่าพื้นที่ที่ยังคงมีผลบังคับใช้อยู่ มีสาระสำคัญของสัญญา ดังนี้

ชื่อสัญญา	:	สัญญาเช่าพื้นที่ในอาคารชินวัตรทาวเวอร์ 3
คู่สัญญา	:	บริษัท เอสซี แอสเสท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และ บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน)
วันที่ลงนามสัญญา	:	9 ธันวาคม 2554
ระยะเวลาสัญญาเช่า	:	1 มกราคม 2555 ถึง 31 ธันวาคม 2557
รายละเอียดพื้นที่เช่า	:	จำนวนพื้นที่เช่า 32 ตารางเมตร
อัตราค่าเช่า	:	18,400 บาทต่อเดือน โดยผู้เช่ามีสิทธิขอต่อสัญญาได้โดยแจ้งล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 90 วัน ผู้ให้เช่าขอสงวนสิทธิในการขอปรับอัตราค่าเช่าได้ตามสภาพเศรษฐกิจใน ขณะนั้น ไม่เกินร้อยละ 15 ของอัตราค่าเช่าเดิม

ลิขสิทธิ์รายการ

บริษัทมีมูลค่าทางบัญชีของลิขสิทธิ์รายการและต้นทุนผลิตรายการ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2556 จำนวน 103 ล้านบาท โดยเมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2550 บริษัทได้รับหนังสือแจ้งบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ เป็นผลให้สัญญาเข้าร่วมงานฯ ดังกล่าวสิ้นสุดลง ซึ่งเป็นข้อบ่งชี้ของการด้อยค่าของค่าลิขสิทธิ์รายการ ซึ่งได้รับรู้ผลขาดทุนจากการด้อยค่าของสินทรัพย์ดังกล่าวจำนวน 103 ล้านบาท

5. ข้อพิพาททางกฎหมาย

คดีความระหว่าง บริษัทกับ สปน.

30 มกราคม 2547 คณะอนุญาโตตุลาการได้มีคำวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทในประเด็นที่ สปน.ไม่ปฏิบัติตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 5 วรรคสี่ จนเป็นเหตุให้บริษัทได้รับผลกระทบและให้ สปน.ชดเชยความเสียหายให้กับบริษัทโดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

- ให้ สปน.ชดเชยความเสียหายโดยชำระเงินให้แก่บริษัทจำนวน 20 ล้านบาท
- ให้ปรับลดผลประโยชน์ตอบแทนตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 5 วรรคหนึ่ง โดยในส่วนจำนวนเงินรับประกันผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำ ให้ปรับลดจากเดิมลงเหลือปีละ 230 ล้านบาท และปรับลดผลประโยชน์ตอบแทนเหลืออัตราร้อยละ 6.5 ของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายและภาษีใดๆ โดยเปรียบเทียบระหว่างจำนวนเงินที่คำนวณได้ตามอัตรา ร้อยละ 6.5 ของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายและภาษีใดๆ กับเงินประกันผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำ จำนวนใดมากกว่า ให้ชำระตามจำนวนที่มากกว่านั้น ทั้งนี้ นับแต่วันที่ 3 กรกฎาคม 2545 เป็นต้นไป
- ให้ สปน.คืนเงินผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำที่บริษัทได้ชำระ โดยมีเงื่อนไขในระหว่างพิจารณาข้อพิพาทนี้เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2546 จำนวน 800 ล้านบาท โดยคืนให้แก่บริษัทจำนวน 570 ล้านบาท
- ให้บริษัทสามารถออกอากาศช่วงเวลา Prime Time คือ ช่วงเวลาระหว่าง 19.00 น. ถึง 21.30 น. ได้โดยไม่ต้องถูกจำกัด เฉพาะรายการข่าว สารคดี และสารประโยชน์ แต่บริษัทจะต้องเสนอรายการข่าว สารคดี และสารประโยชน์ ไม่น้อย กว่าร้อยละ 50 ของเวลาออกอากาศทั้งหมด ทั้งนี้ภายใต้ข้อบังคับของกฎระเบียบที่ทางราชการออกใช้บังคับแก่สถานีวิทยุโทรทัศน์โดยทั่วไป

ซึ่งตามเงื่อนไขสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อที่ 15 ระบุว่า “ให้คำตัดสินของอนุญาโตตุลาการเป็นที่สุด และผูกพันคู่สัญญาทั้ง 2 ฝ่าย” และ ข้อบังคับของสถาบันอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 ข้อ 30 ถือว่าคำชี้ขาดมีผลตั้งแต่วันที่คู่พิพาทได้รับสำเนาคำชี้ขาด ซึ่งกรณีของบริษัทและ สปน.ได้รับทราบคำชี้ขาดพร้อมกันในวันที่ 30 มกราคม 2547 ต่อมา เมื่อวันที่ 27 เมษายน 2547 สปน.ได้ยื่นคำร้องต่อศาลปกครองกลาง เพื่อให้ศาลพิจารณาและมีคำสั่งหรือคำพิพากษาให้เพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ

9 พฤษภาคม 2549 ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษาเพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการดังกล่าวทั้งฉบับ ซึ่งบริษัทได้ยื่นคำอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด เมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2549

13 ธันวาคม 2549 ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาเพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการฉบับลงวันที่ 30 มกราคม 2547 ทั้งฉบับ เนื่องจากมีคำวินิจฉัยว่าเงื่อนไขสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 5 วรรคสี่ ไม่ได้ผ่านการนำเสนอคณะรัฐมนตรี จึงไม่มีผลผูกพัน และมีผลทำให้คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการถูกยกเลิกไป บริษัทจึงต้องกลับไปปฏิบัติตามเงื่อนไขสัญญาเข้าร่วมงานฯ เดิมตามข้อสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 5 วรรคหนึ่ง ในเรื่องการชำระค่าตอบแทนให้ สปน.โดยรับประกันผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำ ปีละ 1,000 ล้านบาท หรืออัตราร้อยละ 44 ของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายและภาษี แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า และมีผลทำให้บริษัทต้องกลับไปปฏิบัติตามข้อ 11 วรรคหนึ่งที่กำหนดให้รายการข่าว สารคดี และสารประโยชน์ จะต้องรวมกันไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของเวลาออกอากาศทั้งหมดและระยะเวลาระหว่างเวลา 19.00-21.30 น. จะต้องใช้สำหรับรายการข่าว สารคดี และสารประโยชน์ เท่านั้น โดยบริษัทได้เริ่มใช้ผังรายการที่เป็นไปตามเงื่อนไขข้อ 11 วรรคหนึ่งแล้ว ตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม 2549 เป็นต้นมา

14 ธันวาคม 2549 สปน.ได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ 14 ธันวาคม 2549 ขอให้บริษัทดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ให้บริษัทดำเนินการปรับผังรายการให้เป็นไปตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 11
2. ให้บริษัทชำระเงินส่วนต่างของค่านุญาตให้ดำเนินการขึ้นต่ำตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ สำหรับปีที่ 9 (งวดที่ 7) จำนวน 670 ล้านบาท ปีที่ 10 (งวดที่ 8) จำนวน 770 ล้านบาท และปีที่ 11 (งวดที่ 9) จำนวน 770 ล้านบาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 2,210 ล้านบาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 15 ต่อปี โดยคำนวณเป็นรายวันตามจำนวนวันที่ชำระล่าช้า
3. ให้บริษัทชำระค่าปรับในอัตราร้อยละ 10 ของค่านุญาตให้ดำเนินการที่ สปน.จะได้รับในปีนั้นๆ โดยคิดเป็นรายวัน ตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 11 วรรคสอง จากกรณีที่บริษัทดำเนินการเรื่องผังรายการไม่เป็นไปตามข้อ 11 วรรคหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2547 จนถึงวันที่ 13 ธันวาคม 2549 ซึ่ง สปน.ได้เรียกร้องมาเป็นจำนวนเงิน 97,760 ล้านบาท (บริษัทได้ดำเนินการปรับผังรายการตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม 2549)

ทั้งนี้ สปน.แจ้งว่าหากบริษัทไม่ชำระเงินจำนวนดังกล่าวภายใน 45 วัน นับตั้งแต่ได้รับหนังสือแจ้ง (วันที่ 15 ธันวาคม 2549) สปน.จะดำเนินการตามข้อกำหนดในสัญญาเข้าร่วมงานฯ และข้อกฎหมายต่อไป

21 ธันวาคม 2549 บริษัทได้มีหนังสือถึง สปน.โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. บริษัทได้ดำเนินการปรับผังรายการให้เป็นไปตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 11 เรียบร้อยแล้วตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม 2549 เป็นต้นมา
2. บริษัทมิได้ผิดนัดชำระค่านุญาตให้ดำเนินการตามที่อ้างถึง เนื่องจากบริษัทได้ชำระค่านุญาตให้ดำเนินการรายปีจำนวน 230 ล้านบาท ตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ซึ่งคำชี้ขาดดังกล่าวมีผลผูกพันคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 15 ดังนั้นบริษัทจึงไม่มีภาระดอกเบี้ยของค่านุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างดังกล่าวในช่วงระยะเวลาตั้งแต่อนุญาโตตุลาการชี้ขาดจนถึงวันที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษา
3. บริษัทไม่เห็นพ้องกับ สปน. กรณีที่ต้องจ่ายค่าปรับจำนวน 97,760 ล้านบาท และการกำหนดให้บริษัทชำระค่าปรับดังกล่าวภายใน 45 วัน ด้วยเหตุผลดังนี้
  - 3.1 บริษัทมิได้ปฏิบัติผิดสัญญาเข้าร่วมงานฯ เนื่องจากบริษัทได้ปฏิบัติตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 15 ซึ่งกำหนดว่า “ให้คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการมีผลผูกพันคู่สัญญาทั้งสองฝ่าย” ดังนั้นการดำเนินการปรับผังรายการตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2547 จนถึงวันที่ 13 ธันวาคม 2549 ซึ่งเป็นวันที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษา และข้อ 30 วรรคท้ายของข้อบังคับสำนักงานศาลยุติธรรมและมาตรา 70 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ดังนั้นการดำเนินการของบริษัทจึงเป็นการกระทำโดยชอบตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ และกฎหมายแล้ว
  - 3.2 เพื่อให้สอดคล้องกับกระบวนการนำข้อพิพาทเสนอต่อคณะอนุญาโตตุลาการและให้วินิจฉัยชี้ขาด ตามที่กล่าวมาในข้อ 3.1 หากปรากฏว่าบริษัทเป็นฝ่ายผิดสัญญา สิทธิของ สปน.ในการบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ จะมีขึ้นหลังจากกระบวนการยุติข้อพิพาทได้ถึงที่สุดแล้ว
  - 3.3 ศาลปกครองได้จัดทำเอกสาร “ข่าวศาลปกครอง” ครั้งที่ 78/2549 ฉบับลงวันที่ 13 ธันวาคม 2549 ระบุถึงคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดคดีของบริษัทโดยมีข้อความตอนหนึ่งระบุว่า “กรณีเกี่ยวกับค่าปรับคู่สัญญาต้องว่ากล่าวกันเอง หากตกลงไม่ได้ต้องเสนอข้อพิพาทตามวิธีการที่ระบุไว้ในสัญญาเข้าร่วมงานฯ”

- 3.4 ดอกเบี้ยและค่าปรับจากการดำเนินการปรับผังรายการนั้นยังไม่มีข้อยุติ เนื่องจากไม่ใช่ประเด็นพิพาทที่เข้าสู่การพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด ดังนั้นหากคู่สัญญามีข้อขัดแย้งและไม่สามารถทำความตกลงกันได้ก็จะต้องเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการ โดยเป็นไปตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 15 ซึ่งกำหนดว่า “หากมีข้อพิพาทหรือข้อขัดแย้งใดๆ อันเกี่ยวเนื่องกับสัญญาระหว่าง สปน.กับผู้เข้าร่วมงาน (บริษัท) คู่สัญญาตกลงแต่งตั้งคณะอนุญาโตตุลาการทำการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทโดยคำตัดสินของคณะอนุญาโตตุลาการเป็นที่สุดและผูกพันคู่สัญญาทั้งสองฝ่าย”

บริษัทและที่ปรึกษากฎหมายของบริษัทเห็นว่าการคำนวณค่าปรับจากการปรับผังรายการตามวิธีของ สปน.ดังกล่าวข้างต้นไม่ถูกต้องตามเจตนารมณ์ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ ซึ่งหากบริษัทเข้าขายจะต้องเสียค่าปรับ การคิดคำนวณค่าปรับควรจะเป็นจำนวนเงินในอัตราไม่เกินกว่า 274,000 บาทต่อวัน มีใช้ 100 ล้านบาทต่อวันตามที่ สปน.กล่าวอ้าง ดังนั้นไม่ว่ากรณีจะเป็นอย่างไร หากจะมีภาระค่าปรับโดยนับตั้งแต่วันที่บริษัทปฏิบัติตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการจนถึงวันที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำตัดสินตามที่ สปน.กล่าวอ้าง (ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2547 จนถึงวันที่ 13 ธันวาคม 2549) การคิดคำนวณค่าปรับในช่วงเวลาดังกล่าวจึงไม่ควรจะเกินไปกว่าจำนวน 268 ล้านบาท มีใช้ 97,760 ล้านบาท ตามวิธีคำนวณที่ สปน.เรียกร้องให้ชำระและนำมาใช้เป็นเหตุบอกเลิกสัญญาได้อย่างใด

สำหรับกรณีที่ สปน.เรียกร้องดอกเบี้ยของค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง บริษัทและที่ปรึกษากฎหมายของบริษัทมีความเห็นว่าในช่วงระหว่างระยะเวลาที่บริษัทได้ปฏิบัติตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ บริษัทไม่มีหน้าที่ในการต้องชำระ และบริษัทไม่ได้ผิดนัดการชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการแต่อย่างใด เนื่องจากบริษัทได้ชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการรายปีจำนวน 230 ล้านบาท ตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ซึ่งผูกพันทั้งสองฝ่ายแล้วตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 15 ในช่วงเวลาที่คำชี้ขาดยังมีผลบังคับใช้อยู่ โดยที่บริษัทมิได้ผิดนัดชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการ และ/หรือชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการให้แก่ สปน.ล่าช้า อีกทั้ง สปน.ยังไม่เคยใช้สิทธิเรียกร้องทางศาลในการขอคุ้มครองเพื่อระงับมิให้บริษัทปฏิบัติตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการในช่วงเวลาดังกล่าวแต่ประการใด ดังนั้นบริษัทจึงไม่มีภาระดอกเบี้ยของค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง และสปน.ไม่มีสิทธิเรียกร้องดอกเบี้ยของค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง ในระหว่างที่คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการยังคงมีผลผูกพันทางกฎหมายอยู่ อีกทั้งคำพิพากษาของศาลปกครองกลางที่มีคำสั่งให้เพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการยังไม่มีผลบังคับ เนื่องจากยังอยู่ในระหว่างที่บริษัทยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด และศาลปกครองสูงสุดยังไม่มีคำพิพากษาในขณะนั้น

4 มกราคม 2550 บริษัทได้ยื่นข้อพิพาทเรื่องค่าปรับจากการปรับผังรายการและดอกเบี้ยในค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการเป็นข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 1/2550 ส่วนเรื่องค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างจำนวน 2,210 ล้านบาทนั้น บริษัทมีความเห็นว่าเป็นการประนีประนอมให้การดำเนินการตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ เป็นไปโดยราบรื่น และมีให้ สปน. บอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ อันจะมีผลกระทบต่อกิจการของบริษัท บริษัทจึงได้ตัดสินใจเสนอเงื่อนไขขอประนีประนอมโดยเสนอแนวทางการจ่ายเงิน 2,210 ล้านบาท หลายแนวทางโดยทุกแนวทางมีเงื่อนไขให้ สปน.เข้าร่วมกันยื่นข้อพิพาทอนุญาโตตุลาการเพื่อให้มีคำวินิจฉัยชี้ขาดกรณีค่าปรับและดอกเบี้ยค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง ซึ่ง สปน.ได้ปฏิเสธเงื่อนไขการให้สถาบันอนุญาโตตุลาการชี้ขาดหนี้และปฏิเสธแนวทางการชำระเงินค่าอนุญาตให้ดำเนินการดังกล่าวทุกแนวทางในการประชุมร่วมกันเมื่อวันที่ 31 มกราคม 2550

2 กุมภาพันธ์ 2550 บริษัทได้มีหนังสือขอความเป็นธรรมต่อ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี โดยเสนอแนวทางการประนีประนอมในการแก้ปัญหาข้อพิพาท โดยเสนอให้ สปน.รับชำระเงินค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างจำนวน 2,210 ล้านบาท โดยมีเงื่อนไขขอให้ สปน.ดำเนินการตามกระบวนการอนุญาโตตุลาการ กรณีค่าปรับและดอกเบี้ยตามข้อสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 15

13 กุมภาพันธ์ 2550 สปน. ได้มีหนังสือปฏิเสธข้อเสนอขอประนีประนอมของบริษัทดังกล่าวอย่างเป็นทางการอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นนับแต่วันที่ สปน.มีหนังสือปฏิเสธข้อเสนอของบริษัท บริษัทจึงไม่มีภาระผูกพันใดๆ ในข้อเสนอของบริษัทที่มีต่อสปน.อีกต่อไป ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรา 357 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต่อมาศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งให้จำหน่ายคดีหมายเลขคำที่ 640/2550 ลงวันที่ 22 มิถุนายน 2550 โดยศาลปกครองกลางได้วินิจฉัยว่า ประเด็นที่ สปน.อ้างว่าบริษัทยอมรับว่าเป็นหนี้ค่าอนุญาตให้ดำเนินการค้างชำระอยู่จำนวน 2,210 ล้านบาท พร้อมดอกเบี้ย รับฟังไม่ได้ว่าบริษัทยอมรับสภาพหนี้เพราะเป็นข้อเสนอทางเลือกในการแก้ปัญหาหลายแนวทางซึ่งยังไม่เป็นที่ยุติ จึงถือเป็นข้อพิพาทที่ต้องนำเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ

20 กุมภาพันธ์ 2550 บริษัทได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลปกครองกลางมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวเป็นกรณีฉุกเฉินใน 2 ประเด็น ดังนี้

1. บริษัทขอให้ศาลปกครองกลางมีคำสั่งระงับการใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ของ สปน.ในกรณีที่บริษัทยังมิได้ชำระค่าปรับจากการปรับผังรายการและดอกเบี้ยในค่าส่วนต่างจำนวนประมาณหนึ่งแสนล้านบาท จนกว่าคณะอนุญาโตตุลาการจะได้มีคำชี้ขาดและข้อพิพาทดังกล่าวถึงที่สุดตามกฎหมาย
2. บริษัทขอให้ศาลปกครองกลางมีคำสั่งกำหนดระยะเวลาเพื่อให้บริษัทชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง จำนวน 2,210 ล้านบาท ให้แก่ สปน.ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ศาลได้มีคำสั่งในเรื่องนี้

21 กุมภาพันธ์ 2550 ศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับคำร้องขอให้ศาลกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวและคำร้องขอได้สวนฉุกเฉิน โดยมีข้อวินิจฉัยว่า การที่ สปน.จะใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ นั้น หากบริษัทเห็นว่าการบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ไม่ชอบก็ย่อมมีสิทธิเรียกค่าเสียหายจากการบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ดังกล่าวได้ ส่วนกรณีที่ สปน.เรียกให้ผู้ร้อง(บริษัท) ชำระค่าปรับและดอกเบี้ยค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างรวมทั้งขอให้ศาลกำหนดระยะเวลาเพื่อให้บริษัทสามารถชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการจำนวน 2,210 ล้านบาท ให้แก่ สปน.ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ศาลได้มีคำสั่งนั้น ศาลเห็นว่าเป็นกรณีระหว่างบริษัทและ สปน.ที่จะเจรจาตกลงกัน และหากบริษัทเห็นว่าไม่ต้องชำระหรือขอผ่อนผันการชำระหนี้ ก็เป็นสิทธิที่ดำเนินการไปตามขั้นตอนของสัญญาเข้าร่วมงานฯ และกระบวนการตามกฎหมายต่อไป จึงไม่มีเหตุอันสมควรที่ศาลจะมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองประโยชน์ของบริษัทขณะดำเนินการ ซึ่งคำสั่งศาลปกครองกลางดังกล่าวให้ถือเป็นที่สุดโดยบริษัทไม่อาจอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวได้

7 มีนาคม 2550 สปน.มีหนังสือบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ และแจ้งให้ บริษัทดำเนินการชำระหนี้ และส่งมอบทรัพย์สินที่บริษัทมีไว้ในกำกับการดำเนินการตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ คืนให้แก่ สปน.ภายในเวลาที่ สปน.กำหนดตามมติของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2550 (24.00 น. ของวันที่ 7 มีนาคม 2550) ซึ่งการบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ดังกล่าวเป็นเหตุให้บริษัทจำเป็นต้องหยุดการดำเนินธุรกิจสถานีโทรทัศน์ในระบบเอชเอฟบีบนับแต่นั้นมา

28 มีนาคม 2550 บริษัทได้มีหนังสือถึงสปน.โดยโต้แย้งว่าการบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ของ สปน.และการเรียกร้องให้บริษัทต้องชำระหนี้จำนวนกว่าแสนล้านบาทให้แก่ สปน.ซึ่ง สปน.นำมาเป็นเหตุบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ นั้นไม่ชอบด้วยกฎหมายและข้อสัญญาเข้าร่วมงานฯ เนื่องจากบริษัทมิได้กระทำการใดๆ ซึ่งเป็นการผิดสัญญาเข้าร่วมงานฯ บริษัทมิได้เห็นด้วยกับการบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ อันเป็นการกระทำอันไม่ชอบดังกล่าว และโดยที่การบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ของ สปน.เป็นการกระทำซึ่งเป็นเหตุให้กิจการของบริษัทได้รับความเสียหาย สปน.จึงต้องรับผิดชอบแก่บริษัทและบริษัทได้สงวนสิทธิในการดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

30 มีนาคม 2550 สปน.ได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางคดีหมายเลขคำที่ 640/2550 เรียกร้องให้บริษัทชำระหนี้ที่กล่าวอ้าง ได้แก่ ค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างจำนวน 2,210 ล้านบาท และค่าอนุญาตให้ดำเนินการงวดที่ 12 จำนวน 677 ล้านบาท (นับจากวันที่คณะอนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาดจนถึงวันที่ 7 มีนาคม 2550) ค่าดอกเบี้ยร้อยละ 15 ของค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง จำนวน 562 ล้านบาท (นับจากวันที่คณะอนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาด จนถึงวันที่ฟ้องคดีวันที่ 30 มีนาคม 2550) ค่าปรับผังรายการจำนวน 97,760 ล้านบาท และมูลค่าทรัพย์สินส่งมอบไม่ครบจำนวน 656 ล้านบาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของมูลค่าทรัพย์สินที่ส่งมอบไม่ครบนับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเงินเสร็จสิ้น ซึ่งกรณีมูลค่าทรัพย์สินที่ส่งมอบไม่ครบเป็นประเด็นใหม่ ที่ สปน.ไม่เคยเรียกร้องให้บริษัทชำระหนี้มาก่อนรวมเป็นเงินทั้งสิ้น 101,865 ล้านบาท

24 เมษายน 2550 บริษัทยื่นคำร้องต่อศาลปกครองกลางขอให้แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการแทน สปน.และขอให้ศาลปกครองกลางมีคำสั่งบังคับให้ สปน.ดำเนินการตามกระบวนการอนุญาโตตุลาการ ตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ

8 พฤษภาคม 2550 บริษัทยื่นคำฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางเป็นคดีหมายเลขคำที่ 910/ 2550 กรณี สปน.ไม่นำข้อ 5 วรรคสี่ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบก่อนลงนามสัญญา จนเป็นเหตุให้บริษัทได้รับความเสียหาย โดยเรียกค่าเสียหาย 119,252 ล้านบาท

9 พฤษภาคม 2550 บริษัทยื่นคำเสนอข้อพิพาทต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการเป็นข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 46/2550 ให้คณะอนุญาโตตุลาการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดกรณี สเปน.ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ไม่ชอบด้วยกฎหมายและข้อสัญญาเข้าร่วมงานฯ และความไม่ถูกต้องในการเรียกร้องให้บริษัทชำระค่าส่วนต่าง ดอกเบี้ย ค่าปรับมูลค่าทรัพย์สินที่ส่งมอบไม่ครบ และบริษัทขอเรียกค่าเสียหายจาก สเปน.จำนวน 21,814 ล้านบาท พร้อมทั้งขอให้ชดเชยความเสียหายโดยให้บริษัทได้กลับเข้าดำเนินการสถานีโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟต่อไปจนครบอายุตามสัญญา

30 พฤษภาคม 2550 คดีหมายเลขคำที่ 910/2550 ซึ่งบริษัทเป็นผู้ฟ้องคดีประเด็นที่ สเปน.ไม่นำข้อ 5 วรรคสี่ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ ศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาเนื่องจากเกินกว่าอายุความ 10 ปี (สัญญาเข้าร่วมงานฯ มีผลผูกพันตั้งแต่ 3 กรกฎาคม 2538)

22 มิถุนายน 2550 ศาลปกครองกลางมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีหมายเลขคำที่ 640/2550 ที่ สเปน.เป็นผู้ฟ้องคดี เรียกร้องให้ บริษัทชำระหนี้ที่กล่าวอ้าง ได้แก่ ค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง ดอกเบี้ยร้อยละ 15 ของค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง ค่าปรับผังรายการ และมูลค่าทรัพย์สินที่ส่งมอบไม่ครบ รวมทั้งสิ้น 101,865 ล้านบาท เพื่อให้คู่สัญญาเข้าร่วมงานฯ ไปดำเนินการทางอนุญาโตตุลาการตามที่กำหนดไว้ในสัญญาเข้าร่วมงานฯ

10 กรกฎาคม 2550 ศาลปกครองกลาง ได้มีคำสั่งแต่งตั้ง นายวิรัช จีระแพทย์ เป็นอนุญาโตตุลาการแทน สเปน.ในข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 1/2550 และให้ดำเนินการตามกระบวนการอนุญาโตตุลาการในกรณีข้อพิพาทเรื่องค่าปรับ ค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างและดอกเบี้ย ตามข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 1/2550 ต่อไป

11 กรกฎาคม 2550 บริษัทยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดกรณีศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับฟ้องคดีหมายเลขคำที่ 910/2550 เพราะเหตุขาดอายุความ (คดีหมายเลขคำที่ 910/2550 เป็นคดีที่บริษัทเป็นผู้ฟ้องคดีประเด็นที่ สเปน.ไม่นำข้อ 5 วรรคสี่ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ จนเป็นเหตุให้บริษัทได้รับความเสียหาย)

24 กรกฎาคม 2550 สเปน.ยื่นอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองกลางที่ตัดสินให้จำหน่ายคดีหมายเลขคำที่ 640/2550 ต่อศาลปกครองสูงสุด และยื่นคำร้องขอคุ้มครองชั่วคราวให้หยุดกระบวนการอนุญาโตตุลาการเพื่อรอคำสั่งของศาลปกครองสูงสุด

17 สิงหาคม 2550 สเปน.ยื่นอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองกลางที่ได้มีคำสั่งแต่งตั้ง นายวิรัช จีระแพทย์ เป็นอนุญาโตตุลาการแทน สเปน.ในข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 1/2550 และอุทธรณ์คัดค้านคำสั่งให้ดำเนินการตามกระบวนการอนุญาโตตุลาการในกรณีข้อพิพาทเรื่องค่าปรับ ค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง และดอกเบี้ย ตามข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 1/2550 ต่อไป

29 ตุลาคม 2550 บริษัทยื่นคำร้องขอให้ศาลปกครองกลางมีคำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวฉุกเฉิน เพื่อให้ร่างพระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย มีผลใช้บังคับก่อนมีคำพิพากษาในคดีของบริษัทเนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเมื่อวันที่ 24 เมษายน 2550 และจะนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติในวันที่ 31 ตุลาคม 2550 โดยบริษัทได้ให้เหตุผลในคำร้องว่า หากร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวผ่านการพิจารณาและมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายแล้ว จะมีผลให้คำวินิจฉัยของคณะอนุญาโตตุลาการหรือคำพิพากษาของศาลปกครองในข้อพิพาทหรือคดีระหว่างบริษัทกับ สเปน.ที่เกิดขึ้นหลังจากวันที่ 31 ตุลาคม 2550 ที่เกี่ยวกับข้อเรียกร้องค่าเสียหายข้อหนึ่งของบริษัทซึ่งบริษัทได้เรียกร้องให้ สเปน.ชดเชยค่าเสียหายให้บริษัท โดยการอนุญาตให้บริษัทกลับเข้าดำเนินการสถานีโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ โดยใช้คลื่นความถี่และทรัพย์สินอุปกรณ์เครือข่ายเดิมต่อไปจนครบตามกำหนดระยะเวลาในสัญญาเข้าร่วมงานฯ เดิม ไม่อาจมีผลบังคับได้อีกต่อไป เนื่องจากบรรดาทรัพย์สินต่างๆ รวมถึงสิทธิ หน้าที่ และภาระผูกพันของบริษัทตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ จะตกเป็นของรัฐตามบทเฉพาะกาลมาตรา 56 แห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว บริษัทจึงขอให้ศาลปกครองกลางพิจารณาไต่สวนฉุกเฉินและมีคำสั่งให้ระงับหรือห้ามมาตรการหยุดดำเนินการหรือหยุดการเสนอร่างกฎหมายร่างพระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาโดยเร่งด่วน ตามแต่วิธีการที่ศาลปกครองกลางจะเห็นสมควรจนกว่าคดีจะถึงที่สุดหรือศาลปกครองกลางจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

30 ตุลาคม 2550 ศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับคำร้องขอคุ้มครองฉุกเฉินดังกล่าวของบริษัทโดยให้เหตุผลว่า การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว เป็นการกระทำในหน้าที่ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติซึ่งเป็นการใช้อำนาจทางนิติบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ มิใช่การใช้อำนาจทางปกครอง จึงไม่มีเหตุผลอันควรและเพียงพอที่ศาลจะมีคำสั่งระงับการดำเนินการของสภานิติ

บัญญัติแห่งชาติได้และปัจจุบันข้อพิพาทนั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ จึงไม่มีเหตุผลสมควรที่ศาลปกครองกลางจะมีคำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองตามที่บริษัทร้องขอมาได้

31 ตุลาคม 2550 ร่างพระราชบัญญัติต้องการกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยดังกล่าว ได้ผ่านการอนุมัติจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และอยู่ระหว่างการออกประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้มีผลบังคับใช้ต่อไป

14 พฤศจิกายน 2550 ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งยืนยันทตามศาลปกครองกลางโดยแต่งตั้ง นายวิรัช จีระแพทย์ เป็นอนุญาโตตุลาการแทน สปน.ในข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 1/2550 ดังนั้นข้อพิพาทเรื่องค่าปรับ ค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง และดอกเบี้ย ตามข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 1/2550 จึงต้องดำเนินการตามกระบวนการอนุญาโตตุลาการต่อไป ส่วนคดีหมายเลขคำที่ 910/2550 ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งเช่นเดียวกับศาลปกครองกลางโดยไม่รับพิจารณาคำอุทธรณ์ในคดีที่บริษัทฟ้องกรณี สปน.ไม่นำข้อ 5 วรรคสี่ เสนอคณะรัฐมนตรีเห็นชอบก่อนลงนามสัญญาฯ เพราะเหตุขาดอายุความ

19 ธันวาคม 2550 ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งยืนยันทตามศาลปกครองกลางโดยมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีหมายเลขคำที่ 640/2550 ซึ่ง สปน.เป็นผู้ฟ้องคดีฟ้องให้บริษัทชำระหนี้ที่กล่าวอ้างจำนวน 101,865 ล้านบาท ดังนั้นข้อพิพาทเรื่องภาระหนี้ อันประกอบด้วยค่าปรับ ค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง ดอกเบี้ย และมูลค่าทรัพย์สินส่งมอบไม่ครบ และการบอกเลิกไม่ชอบ ตามข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 1/2550 และ ข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 46/2550 จึงต้องดำเนินการตามกระบวนการอนุญาโตตุลาการต่อไป

15 มกราคม 2551 พระราชบัญญัติต้องการกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยได้มีการประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาและมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายแล้ว มีผลให้คำวินิจฉัยของคณะอนุญาโตตุลาการหรือคำพิพากษาของศาลปกครองในข้อพิพาทหรือคดีระหว่างบริษัทกับ สปน.ที่เกิดขึ้นหลังจากวันที่ 15 มกราคม 2551 ที่เกี่ยวกับข้อเรียกร้องค่าเสียหายข้อหนึ่งของบริษัทซึ่งบริษัทได้เรียกร้องให้ สปน.ชดเชยค่าเสียหายให้บริษัทโดยการอนุญาตให้บริษัทกลับเข้าดำเนินการสถานีโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ โดยใช้คลื่นความถี่และทรัพย์สินอุปกรณ์เครือข่ายเดิมต่อไปจนครบตามกำหนดระยะเวลาในสัญญาเข้าร่วมงานฯเดิม ไม่อาจมีผลบังคับได้อีกต่อไป เนื่องจากบรรดาทรัพย์สินต่างๆ รวมถึงสิทธิ หน้าที่ และภาระผูกพันของบริษัทตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ จะตกเป็นของรัฐตามบทเฉพาะกาลมาตรา 56 แห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว อย่างไรก็ตาม บริษัทยังคงมีคดีความฟ้องร้องกับ สปน.ที่ยังดำเนินต่อไปในกระบวนการยุติธรรม และข้อเรียกร้องค่าเสียหายข้ออื่นๆ ที่เรียกร้องให้ สปน.ชดเชยค่าเสียหายโดยชำระคืนเป็นเงินสด หรือการขอชดเชยโดยวิธีอื่นให้แก่บริษัทยังคงมีผลทางกฎหมายอยู่ หากคณะอนุญาโตตุลาการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดตามที่บริษัทเรียกร้อง

30 ตุลาคม 2551 สปน.ได้ยื่นคำร้องเลขที่ ค 9/ 2551 ขอคุ้มครองชั่วคราวต่อศาลปกครองกลาง โดยร้องขอให้ศาลปกครองกลางมีคำสั่งห้ามไม่ให้บริษัท ซึ่งเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าวในปัจจุบัน กระทำนิติกรรมใดๆ เกี่ยวกับที่ดิน ที่อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา และอำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี โฉนดที่ดินที่ 25168 และ 29554 ก่อนข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 46/2550 จะมีคำชี้ขาดและถึงที่สุด และขอให้มีคำสั่งแจ้งไปยังเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา และเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดอุดรธานี ห้ามจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมใดๆ เกี่ยวกับที่ดินดังกล่าวไว้ชั่วคราวก่อนมีคำชี้ขาดข้อพิพาท โดยกล่าวอ้างสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 1.1 วรรคสอง ที่กำหนดเงื่อนไขไว้ว่า “ที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ในการดำเนินการ และทรัพย์สินอื่นใดที่ผู้เข้าร่วมงานได้ดำเนินการจัดหาหรือได้มาหรือมีไว้เพื่อดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ ตามสัญญานี้ ไม่ว่าก่อนหรือหลังวันลงนามในสัญญาให้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของ สปน.นับแต่วันที่ได้ติดตั้งอุปกรณ์เสร็จเรียบร้อยและใช้งานได้ หรือได้จัดหาโอกาสแรก แต่ไม่ช้ากว่าวันเริ่มดำเนินการ ทั้งนี้ สปน.ตกลงให้ผู้เข้าร่วมงานมีสิทธิและหน้าที่ในการครอบครองและใช้สอยทรัพย์สินดังกล่าวในการดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ภายใต้เงื่อนไขของสัญญานี้”

25 พฤศจิกายน 2551 บริษัทได้คัดค้านคำร้องคำร้องหมายเลข ค 9/2551 ดังกล่าวโดยให้ข้อเท็จจริงว่า สปน.เป็นฝ่ายบอกเลิกสัญญาก่อนครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญา โดยที่บริษัทมิได้ปฏิบัติผิดสัญญา การบอกเลิกสัญญาของผู้ร้องเป็นการบอกเลิกสัญญาโดยมีเจตนาที่จะเข้ายึดและครอบครองการดำเนินการสถานีโทรทัศน์แทนบริษัทเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ เจตนาของผู้ร้องไม่สุจริต เป็นการบอกเลิกสัญญาที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงถือได้ว่า สปน.เป็นฝ่ายปฏิบัติผิดสัญญาก่อน ผลของการบอกเลิกสัญญาโดยไม่ชอบยอมทำให้คู่สัญญากลับคืนสู่ฐานะเดิม ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 391 ย่อมถือเสมือนว่าคู่สัญญามิได้ทำสัญญากันมาตั้งแต่แรก สปน.ไม่อาจกล่าวอ้าง หรืออาศัยเอาข้อกำหนด ข้อตกลง รายละเอียดในสัญญาเข้าร่วมงานฯ ที่ สปน.เป็นฝ่ายบอกเลิกสัญญามาเรียกร้องให้ผู้คัดค้านปฏิบัติตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ได้อีกต่อไป อีกทั้งสัญญาเข้าร่วมงานฯ ก็มีได้

ชื่อยกเว้นไว้ในกรณีที่เมื่อสัญญาเลิกกันแล้วไม่ให้เกิดคืนสู่ฐานะเดิม ดังนั้น สปน.จึงไม่อาจกล่าวอ้างสัญญาที่เลิกกันแล้วมาเรียกร้องให้อีกฝ่ายหนึ่งปฏิบัติตามได้

25 ธันวาคม 2551 ศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราว ห้ามบริษัทกระทำนิติกรรมใดๆ เกี่ยวกับที่ดิน อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา และอำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี บริษัทได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งคุ้มครองชั่วคราวดังกล่าวต่อศาลปกครองสูงสุด

29 มิถุนายน 2552 ศาลปกครองสูงสุด ยืนตามคำสั่งศาลปกครองกลาง โดยตามที่ได้มีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราว ห้ามบริษัท กระทำนิติกรรมใดๆ เกี่ยวกับที่ดิน อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมาและอำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี

10 มิถุนายน 2553 บริษัททางเงินประกันค่าป่วยการอนุญาตตุลาการ (เงินประกันฯ) จำนวน 5,412,839.79 บาท ตามทุนทรัพย์ที่แต่ละฝ่ายที่เรียกร้องโดยคิดคำนวณจากฐานทุนทรัพย์ ที่บริษัทเรียกร้องจำนวน 21,814,198,932 บาท สำหรับข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 ไม่มีทุนทรัพย์ ได้วางเท่ากับขั้นต่ำ อัตราที่กำหนดไว้สำหรับคดีที่ไม่มีทุนทรัพย์ คือ 20,000 บาท ต่อครั้ง โดยขอวาง 5 ครั้ง รวมเป็นเงิน 100,000 บาท โดยในวันที่ 10 มิถุนายน 2553 บริษัทได้วางเงินประกันฯ จำนวนดังกล่าวพร้อมกับข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550

9 กันยายน 2554 ศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งคดีหมายเลขดำที่ ค 7/2554 และคดีหมายเลขแดงที่ ค 7/2554 ห้ามมิให้บริษัททำนิติกรรมเกี่ยวกับที่ดินโฉนดเลขที่ 25168 ตำบลบ้านธาตุ อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี และมีคำสั่งแจ้งไปยังเจ้าพนักงานที่ดิน จังหวัดอุดรธานี ห้ามจดทะเบียนใดๆ เกี่ยวกับที่ดินแปลงดังกล่าวไว้เป็นการชั่วคราว จนกว่าคณะอนุญาโตตุลาการจะมีคำสั่งชี้ขาดในข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550 ปัจจุบัน

24 พฤศจิกายน 2554 บริษัทได้เร่งรัดกระบวนการพิจารณาคดีต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการ โดยขอคัดค้านการที่สถาบันอนุญาโตตุลาการจะอนุญาตการขอขยายระยะเวลาวางเงินประกันฯ ออกไป เนื่องจากเห็นว่า สปน.มีเจตนาประวิงเวลา โดยขอขยายระยะเวลาวางเงินประกันฯ มาแล้วมากถึง 23 ครั้ง เป็นเวลายาวนานถึงสองปีเศษ จึงไม่มีเหตุผลสมควรที่จะอนุญาตให้ขยายเวลาออกไปอีก

2 ธันวาคม 2554 สปน. ได้ยื่นคำร้องขอขยายเวลาวางเงินประกันฯ (ครั้งที่ 24) โดยอ้างถึงหนังสือขอขยายเวลาวางเงินประกันฯ (ครั้งที่ 23) ที่ นร.1306/7334 ลงวันที่ 22 กันยายน 2554 ซึ่ง สปน.ได้ขอขยายเวลาวางเงินประกันฯ ออกไป อีก 60 วัน นับจากวันที่ 28 กันยายน 2554 แต่มีได้รับทราบหนังสือแจ้งคำสั่งอนุญาตจากสถาบันอนุญาโตตุลาการและได้รับแจ้งจากการประสานงานกับพนักงานอัยการเจ้าของคดีแล้วได้รับแจ้งว่าไม่ทราบคำสั่งอนุญาตดังกล่าว ประกอบกับ สปน.ได้ประสานเป็นการภายในกับองค์กรกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยซึ่งมีหน้าที่ตามพ.ร.บ.ทีวีสาธารณะฯ ในการสนับสนุนค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับข้อพิพาทคดีพิพาทระหว่างบริษัทและ สปน.ได้รับแจ้งว่า ขณะนี้สถานีโทรทัศน์ทีวีไทยอยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการเตรียมงบประมาณ เพื่อวางเป็นเงินประกันฯ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินกระบวนการพิจารณาในชั้นอนุญาโตตุลาการ เนื่องจากเป็นเงินจำนวนมาก จึงขอขยายระยะเวลาวางเงินประกันฯ ดังกล่าวออกไปอีก 60 วันนับแต่วันที่ครบกำหนด

21 ธันวาคม 2554 สถาบันอนุญาโตตุลาการนัดหมายคู่พิพาทมาเจรจาไกล่เกลี่ยทำความเข้าใจความตกลงกัน โดยมีมติให้ทั้งสองฝ่ายพิจารณา คือ การชะลอการดำเนินข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 ออกไปก่อนเพื่อรอผลของข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550 เนื่องจากเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกันกับ ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550 และข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550 มีเนื้อหาครอบคลุมประเด็นการตีความค่าปรับในข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 ด้วย อีกทั้งการรวมคดีทั้งสองเป็นไปได้อย่าง โดยยังคงมีข้อโต้แย้งเรื่องอัตราการวางเงินประกันฯ อีกทั้งทั้งสองฝ่ายไม่ประสงค์ขอลงคำเสนอข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 นอกจากนี้เพื่อให้ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550 ดำเนินกระบวนการต่อไปได้ จึงเสนอให้ทั้งสองฝ่ายไปพิจารณาการวางเงินประกันฯ ในข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550 ฝ่ายละ 10 ล้านบาท อนึ่ง บริษัทได้วางเงินประกันฯ ในคดีข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550 ไปแล้วเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2553 จำนวน 5,412,839.79 บาท (คำนวณตามทุนทรัพย์ที่แต่ละฝ่ายที่เรียกร้องโดยคิดคำนวณจากฐานทุนทรัพย์ที่บริษัทเรียกร้องจำนวน 21,814,198,932 บาท) ยังคงเหลืออีก 4,587,160.21 บาท

21 ธันวาคม 2554 บริษัทยื่นคำอุทธรณ์ ในคดีหมายเลขแดงที่ ค 7/2554 ต่อศาลปกครองสูงสุด กรณีศาลปกครองกลางมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวห้ามมิให้บริษัททำนิติกรรมเกี่ยวกับโฉนดที่ดินเลขที่ 25168 ตำบลบ้านธาตุ อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี จนกว่าคณะอนุญาโตตุลาการจะมีคำสั่งชี้ขาดในข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550

30 ธันวาคม 2554 สปน.มีหนังสือขอชะลอการดำเนินข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 ออกไปก่อนเพื่อรอผลข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550 ตามที่สถาบันอนุญาโตตุลาการเสนอมา

17 มกราคม 2555 บริษัทได้มีหนังสือขอชะลอการดำเนินข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 เพื่อรอผลของข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550 ตามที่สถาบันอนุญาโตตุลาการเสนอมา ต่อมา สถาบันอนุญาโตตุลาการได้มีคำสั่งให้ชะลอการดำเนินข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 ตามที่บริษัทและ สปน.เสนอไป และในวันเดียวกัน สปน.ได้วางเงินประกันฯ ของข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 จำนวน 100,000 บาท และวางเงินประกันฯ ของข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550 จำนวน 10,000,000 บาท พร้อมทั้งวางเงินค่าใช้จ่ายของทั้งสองคดี คดีละ 15,000 บาท

20 มกราคม 2555 บริษัทได้วางเงินประกันฯ ของข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550 เพิ่มอีก 4,587,160.21 บาท รวมเป็น 10,000,000 บาท ตามที่สถาบันอนุญาโตตุลาการแจ้งมา

13 กันยายน 2555 สถาบันอนุญาโตตุลาการได้มีหนังสือถึงบริษัทและสปน.เพื่อแจ้งประวัติของอนุญาโตตุลาการทั้ง สองฝ่าย โดยแจ้งว่าหากบริษัท หรือ สปน. ประสงค์จะคัดค้านคุณสมบัติของอนุญาโตตุลาการอีกฝ่ายหนึ่งให้ยื่นคำคัดค้านเป็นหนังสือแสดงเหตุแห่งการคัดค้านมายังสถาบันอนุญาโตตุลาการภายในเวลาที่กำหนด ต่อมาเมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2555 บริษัทได้ดำเนินการยื่นคำร้องแจ้งความประสงค์ไม่คัดค้านคุณสมบัติของอนุญาโตตุลาการฝ่ายสปน. ต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการ สถาบันอนุญาโตตุลาการจึงดำเนินการแจ้งต่ออนุญาโตตุลาการทั้งสองฝ่ายรับทราบและดำเนินการกระบวนการพิจารณาต่อไป

27 พฤษภาคม 2556 คณะอนุญาโตตุลาการทั้งสองฝ่ายได้ร่วมกันคัดเลือกรายชื่อบุคคลที่ประสงค์จะแต่งตั้งเป็นประธานอนุญาโตตุลาการ โดยวิธีการที่สถาบันอนุญาโตตุลาการกำหนดให้มีความพึงพอใจตรงกันสูงสุด ให้แต่งตั้งนายเสมอ อินทรศักดิ์ ซึ่งสถาบันอนุญาโตตุลาการได้ทราบ และนายเสมอ อินทรศักดิ์ ได้ตอบรับเป็นประธานอนุญาโตตุลาการแล้ว พร้อมแนบประวัติอนุญาโตตุลาการสำหรับการขึ้นทะเบียนให้ทั้งสองฝ่ายทราบ หากฝ่ายใดมีข้อคัดค้าน ขอให้ยื่นหนังสือแสดงเหตุแห่งการคัดค้านภายใน 15 วัน

12 มิถุนายน 2556 อัยการผู้รับมอบอำนาจฝ่าย สปน. ขอขยายเวลาการพิจารณาว่าจะคัดค้านประธานคณะอนุญาโตตุลาการหรือไม่ และสถาบันอนุญาโตตุลาการให้ขยายระยะเวลาออกไป 15 วัน

28 มิถุนายน 2556 อัยการผู้รับมอบอำนาจฝ่าย สปน. แถลงว่า สปน.ไม่มีข้อคัดค้านประธานคณะอนุญาโตตุลาการแต่ประการใด แต่ขอสงวนสิทธิการคัดค้านไว้ในภายภาคหน้า หากตรวจสอบพบเหตุอันทำให้สามารถคัดค้านประธานอนุญาโตตุลาการได้

19 สิงหาคม 2556 อัยการผู้รับมอบอำนาจฝ่าย สปน. ยื่นคำร้องต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการว่า มีข้อมูลและข้อเท็จจริงตามแบบประวัติยังไม่แจ้งชัดเพียงพอ และประสงค์ขอทราบข้อเท็จจริงของประธานอนุญาโตตุลาการเพิ่มเติม

20 กันยายน 2556 นายเสมอ อินทรศักดิ์ ประธานคณะอนุญาโตตุลาการ ได้ชี้แจงรายละเอียดเพิ่มเติมตามที่อัยการผู้รับมอบอำนาจฝ่าย สปน. สอบถาม โดยสรุป ประธานอนุญาโตตุลาการ คู่สมรส และบุตร ไม่เคยถือหุ้นและหรือเกี่ยวข้องกับบริษัทผู้เรียกร้องกรณีใด ๆ มาก่อนทั้งสิ้น

8 ตุลาคม 2556 นางสาวมานิดา ชินเมอร์แมน อนุญาโตตุลาการฝ่ายบริษัทผู้เรียกร้อง ได้ชี้แจงข้อมูลและข้อเท็จจริงเพิ่มเติมตามที่อัยการผู้รับมอบอำนาจฝ่าย สปน. ขอให้ชี้แจงเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาใหม่ว่า จะคัดค้านอนุญาโตตุลาการฝ่ายบริษัทหรือไม่

16 ตุลาคม 2556 บริษัท ได้ร้องขอความเป็นธรรมในการเร่งรัดการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีข้อพิพาทที่ 46/2550 ต่ออัยการสูงสุด เนื่องจากข้อพิพาท ได้ยื่นคำเสนอข้อพิพาทตั้งแต่ปี 2550 トラบถึงปัจจุบัน รวมเป็นระยะเวลามากกว่า 6 ปี แต่ข้อพิพาทยังไม่สามารถเข้าสู่กระบวนการ พิจารณาข้อพิพาทแห่งคดีได้ จึงขอให้พนักงานอัยการผู้รับมอบอำนาจฝ่าย สปน. ดำเนินกระบวนการพิจารณาไปในทางที่ถูกต้องเป็นธรรม เพื่อให้การพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดสามารถเริ่มต้นและเสร็จสิ้นตามที่กฎหมายกำหนดต่อไป

28 ธันวาคม 2556 สำนักงับข้อพิพาทฯ สถาบันอนุญาโตตุลาการ ได้ส่งหนังสือแจ้งว่า เมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2556 สเปน. ได้มีหนังสือขอคัดค้านประธานอนุญาโตตุลาการและอนุญาโตตุลาการฝ่ายบริษัท ในการดำเนินกระบวนการทางอนุญาโตตุลาการในขั้นนี้ และขอให้มีการตั้งอนุญาโตตุลาการแทนตามขั้นตอนและกระบวนการทางกฎหมายต่อไป

14 มกราคม 2557 บริษัทได้รับหนังสือแจ้งจากสำนักงับข้อพิพาทฯ สถาบันอนุญาโตตุลาการ ว่า เมื่อวันที่ 6 มกราคม 2557 ประธานอนุญาโตตุลาการและอนุญาโตตุลาการฝ่ายบริษัท ได้มีหนังสือขอลาออก จากการเป็นอนุญาโตตุลาการ ในข้อพิพาทระหว่าง บริษัทและสเปน.

22 มกราคม 2557 บริษัทได้รับหนังสือแจ้งจากสำนักงับข้อพิพาทฯ สถาบันอนุญาโตตุลาการ ว่า เมื่อวันที่ 15 มกราคม 2557 อนุญาโตตุลาการฝ่ายบริษัท ได้มีหนังสือขอลาออก จากการเป็นอนุญาโตตุลาการ ในข้อพิพาท ระหว่าง บริษัทและสเปน. และสำนักงับข้อพิพาทฯ สถาบันอนุญาโตตุลาการ ได้มีคำสั่งให้บริษัทดำเนินการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนใหม่แทนอนุญาโตตุลาการคนเดิมที่ถอนตัว ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือฉบับนี้ (ครบกำหนดในวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2557)

แม้ว่า กระบวนการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการ และคัดเลือกประธานอนุญาโตตุลาการ ที่ผ่านมามีอุปสรรคอันเกิดจากคู่ความในข้อพิพาทดังกล่าว บริษัทพร้อมที่จะให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการ เพื่อเริ่มต้นกระบวนการพิจารณาข้อพิพาทสืบพยานข้อเท็จจริง และให้มีการวินิจฉัยชี้ขาดจากคณะอนุญาโตตุลาการให้เกิดข้อยุติโดยเร็ว

โดยฝ่ายบริษัทพร้อมที่จะให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ ต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการ เพื่อเริ่มต้นกระบวนการพิจารณาข้อพิพาทสืบพยานข้อเท็จจริงและให้มีการวินิจฉัยชี้ขาดจากคณะอนุญาโตตุลาการให้เกิดข้อยุติ และรอผลการพิจารณาจากสถาบันอนุญาโตตุลาการชี้ขาดเรื่องภาระหนี้ต่างๆ ดังกล่าว ตามคดีข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 และเรียกร้องค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจากการถูกบอกเลิกสัญญาโดยมิชอบตามคดีหมายเลขดำที่ 46/2550 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผลคำวินิจฉัยของคณะอนุญาโตตุลาการซึ่งไม่อาจคาดการณ์ผลได้

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้เป็นไปตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป ว่าด้วยเรื่องความระมัดระวังและความมีสาระสำคัญ บริษัทจึงต้องบันทึกการจ่ายสำรองเผื่อค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างของงวด 3 กรกฎาคม 2547 – 7 มีนาคม 2551 จำนวน 2,891 ล้านบาท และสำรองเผื่อรายจ่ายดอกเบี้ยล่าช้าร้อยละ 15 ของค่าอนุญาตให้ดำเนินการจำนวนดังกล่าวไว้ในงบการเงินของบริษัทนับตั้งแต่วันที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำตัดสินเพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ดังที่ปรากฏตามงบการเงินรวมของบริษัท ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2556 จำนวน 2,999 ล้านบาท รวมเป็นบัญชีสำรองเผื่อค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างและดอกเบี้ยจำนวน 5,890 ล้านบาท โดยบริษัทมีเงินสดในมือรวมทั้งบัญชีเงินฝากธนาคารและเงินลงทุนในตราสารทางการเงินที่เทียบเท่าเงินสดจำนวนรวมทั้งสิ้น 1,144 ล้านบาท ตามที่ปรากฏในงบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2556

6. ข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไปของบริษัท

ชื่อบริษัท	: บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน)
ลักษณะการประกอบธุรกิจ	: เคยประกอบธุรกิจสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ (UHF) ภายใต้สัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ (สัญญาเข้าร่วมงานฯ) ในลักษณะ สร้าง-โอน-ดำเนินงาน ที่ทำกับสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.) ลงวันที่ 3 กรกฎาคม 2538 เป็นระยะเวลา 30 ปี สิ้นสุดวันที่ 3 กรกฎาคม 2568 โดยใช้ชื่อ สถานีโทรทัศน์ ไอทีวี
สถานะปัจจุบัน	: ตั้งแต่ วันที่ 7 มีนาคม 2550 เวลา 24.00 น. บริษัทจำเป็นต้องหยุดการประกอบธุรกิจ สถานีโทรทัศน์ไอทีวี สืบเนื่องมาจากการบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ของ สปน.
ที่ตั้งสำนักงานใหญ่	: เลขที่ 1010 อาคารชินวัตรทาวเวอร์ 3 ชั้น 6 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงจตุจักร เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900
เลขทะเบียนบริษัท	: 0107541000042
เว็บไซต์บริษัท	: www.itv.co.th
โทรศัพท์	: (66) 2791 1795-6
โทรสาร	: (66) 2791 1797
ทุนจดทะเบียน	: 7,800,000,000 บาท
ทุนที่ออกและเรียกชำระแล้ว	: 6,033,487,000 บาท
มูลค่าที่ตราไว้ต่อหุ้น	: 5 บาท

86

2. ข้อมูลทั่วไปบริษัทในเครือ

ชื่อบริษัท	: บริษัท อาร์ตแวร์ มีเดีย จำกัด
ลักษณะการประกอบธุรกิจ	: ให้เช่าอุปกรณ์ผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์ ผลิตรายการโทรทัศน์ ซื้อ/ขาย ลิขสิทธิ์ภาพยนตร์ และจัดกิจกรรมการตลาดอื่นๆ
สถานะปัจจุบัน	: หยุดการดำเนินธุรกิจ
ตั้งสำนักงานใหญ่	: เลขที่ 1010 อาคารชินวัตรทาวเวอร์ 3 ชั้น 6 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงจตุจักร เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900
เลขทะเบียนบริษัท	: 0105545118984
โทรศัพท์	: (66) 2791 1795-6
โทรสาร	: (66) 2791 1797
ทุนจดทะเบียน	: 25,000,000 บาท
ทุนที่ออกและเรียกชำระแล้ว	: 25,000,000 บาท
มูลค่าที่ตราไว้ต่อหุ้น	: 100 บาท
สัดส่วนการถือหุ้น	: ร้อยละ 99.99 ของทุนจดทะเบียนชำระแล้ว

86

3. ข้อมูลบุคคลอ้างอิง

นายทะเบียนหลักทรัพย์ : บริษัท ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ (ประเทศไทย) จำกัด
 เลขที่ 62 อาคารตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ถนนรัชดาภิเษก
 แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร 10110
 โทรศัพท์ (66) 2229 2800
 โทรสาร (66) 2359 1259
www.tsd.co.th

ผู้สอบบัญชี : นายสุพจน์ สิงห์เสนห์
 ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต เลขที่ 2826
 บริษัท เคพีเอ็มจี ภูมิไชย สอบบัญชี จำกัด
 ชั้น 50 – 51 เอ็มไพร์ทาวเวอร์
 เลขที่ 195 ถนนสาทรใต้ กรุงเทพมหานคร 10120
 โทรศัพท์ (66) 2677 2000
 โทรสาร (66) 2677 2222